

Giới thiệu Hợp Tác Với Đế Vương

Truyện Hợp Tác Với Đế Vương tác giả Nguyệt Vân một cô luật sư thiên tài nổi tiếng thế giới, con đường danh vọng đang hiện lên trước mắt cô và cô cũng có một đẳng lang quân như ý.

Nàng đã không một tiếng nói đã xuyên không qua... một vị nào đó trên thiên đình đã nói với nàng khi xuyên qua rằng:

" Vận mệnh của ngươi là về đây giúp cho dân chúng và phò tá Phong Đế đời thứ hai giúp cho giang sơn Cung Triều hưng thịnh hơn nữa "

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Mở Đầu

Vừa bước vào trong điện Tử Văn xem chút nữa là té đập mặt rồi. Nàng kinh ngạc nhìn đống của cải trước mắt nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh, nhẹ nhàng bước tới ghế chủ tọa ngồi xuống.

"Cung chủ" Đang loay hoay thì Điệp Y nhìn thấy Tử Văn vội hành lễ

"Miễn lễ" nàng nhàn nhạt nhấp trà sen mà nô tỳ mới dâng lên

Sau khi uống hết một tách trà nàng mới nhìn Điệp Y đang vật lộn với đống của cải lên tiếng "Tiểu Y à, cái đống này ở đâu ra vậy hả??"

"Bẩm Cung chủ tất cả chỗ này đều là của tên Phan Thượng thư ạ"

Nghe Điệp Y nói mà trong lòng nàng thầm thất vọng 'haiz... nàng cứ ngỡ hết đống ấy là quà của các môn phái khác đến tặng lấy lòng nàng cơ ai dè... hừ! cái tên Phan Hệ Địch chết tiệt làm nàng thất vọng a...'

Trong lòng chửi bới kịch liệt nhưng vẻ mặt của nàng cứ nhàn nhạt "Thống kê đi" nàng quay sang Điệp Y ra lệnh.

Điệp Y nhẹ nhàng lên tiếng thống kê

"Bẩm Cung chủ, chỗ này bao gồm ngân lượng có năm ngàn hai trăm lượng vàng, bảy mươi ba vạn lượng bạc trắng; các thứ khác thì có tranh chữ thư pháp có bốn mươi ba bức, đồ cổ có sáu mươi bốn món các loại, một tượng quan âm bạch ngọc , một đôi ki lân vàng . một cây Phiêu Linh cầm, một bàn cờ lưu ly, hai viên dạ minh châu, một rương trang sức của gia quyến hần; khế ước của hai mươi bốn cửa hàng, mười bốn điền trang, sáu biệt viện và giấy nợ của tá điền, giấy bán thân của gia nô". Báo cáo xong Điệp Y đứng sang bên

"Ủm tên này đúng là tham quan chính hiệu luôn.... hần chết cũng vừa" trong lòng nàng vì dân chúng bá tánh của thiên hạ hỏi thăm lần lượt mười tám đời tổ tông nhà tên Phan Hệ Địch kia_ nàng phân phó

"Tiểu Y à, ngươi đem bảy mươi lượng vàng, mười vạn lượng bạc cùng với một số tranh chữ đồ cổ gì gì đấy ngày mai đem để trước cửa cung kèm theo bằng chứng ..." Nàng nháy mắt nhìn Điệp Y cười gian "tất nhiên những thứ đó là đồ hạng bét"

Điệp Y nghe nàng giao phó xong rồi nhìn nàng với ánh mắt khâm phục 'phải nói Cung chủ của nàng rất biết kiếm tiền nha, làm ăn một vốn bốn lời! Bởi vì sao? khi nhận vụ làm ăn nào đó thì Cung chủ chẳng những lấy tiền của khách hàng mà còn lấy luôn tiền của kẻ là mục tiêu của vụ làm ăn đó ... rồi chia làm 7-2-1. Bảy phần thì tất nhiên là của bọn họ, Hai phần thì của triều đình, một phần còn lại chia cho dân chúng...'

Mãi miên man theo sự khâm phục của mình với Cung chủ Điệp Y nào có biết cái vị Cung chủ kia đang gọi mình ....

"Tiểu Y, Tiểu Y..." Tử Văn nàng đây đang bực mình nha đang nói chuyện hồn của Điệp Y bay đi tận đâu đâu ...nàng nhẹ nhàng vận volum lớn hơn "TIỂU YYYYYYYY....."

Đang suy nghĩ thì Điệp Y đã 'được' tiếng gọi 'nhẹ nhàng' của Tử Văn kéo về thực tại.

Nhấn mặt, đưa tay xoa xoa cái đôi tai thân yêu của mình Điệp Y ủy khuất nói.

"Cung chủ à, người a~ đừng có lớn tiếng như vậy a, ta... ta... sợ a!". Điệp Y vừa nói vừa ngước mắt long lanh ra vẻ rất ủy khuất

"Phụt!... khụ khụ... Tiểu Y... người nói... nói... gì khụ... hả?" đang uống trà nấp lại năng lượng khi vận volum gọi Điệp Y về thực tại thì nàng đã bị Điệp Y làm cho sợ nha!

Gì chứ nói Điệp Y sợ nàng lớn tiếng thì đúng là trời sập! Đúng TRỜI SẬP!!

"Ta nói là a Cung chủ, người đừng có lớn tiếng như vậy ta sợ lắm" Diệp Y nhẹ nhàng nhắc lại một lần nữa

Nàng nghe xong thì ... eo da gà da vịt nổi lên khắp người rồi ... nàng rùng mình đuổi Diệp Y đi làm việc

"Thôi ớn lạnh quá, người làm việc đi a, những chuyện còn lại người biết làm như thế nào rồi đó"

"Vâng thuộc hạ biết rồi" nói rồi Diệp Y xoay người đi ra khỏi điện mang theo nụ cười

Còn lại một mình nàng đi tới thư phòng của mình, ngược mắt chán nản nhìn đồng hồ sách trên bàn mà ai oán 'trời ơi, Nguyệt Vân Cung ta đây phải nói là làm ăn rất phát đạt nhưng có cần nhiều công việc đến vậy không?' liếc nhìn chồng hồ sách chất từ dưới bàn cao tới mép bàn nàng muốn xỉu

Nghĩ vậy thôi chứ nàng cũng 'ngoan ngoãn' ngồi vào bàn làm việc

Nửa canh giờ sau

Sau một hồi chiến đấu ghi ghi chép chép với đồng hồ sách nàng đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ. Vươn vai ưỡ ỏi nàng gọi

"A Hàn"

Bỗng bên ngoài xuất hiện luồng gió bay vào thư phòng "Cung chủ, có thuộc hạ" luồng gió không ai khác chính là một trong Ngũ đại sát thủ những người cánh tay sắt lực của Tử Vân _ Nguyệt Hàn

"Đi điều tra những người này" vừa nói nàng vừa đẩy đồng hồ sách về phía của Nguyệt Hàn.

"Thuộc hạ đi ngay" nhận lấy hồ sách từ nàng Nguyệt Hàn lại như con gió biến mất khỏi thư phòng

Làm việc xong nàng cũng chẳng thêm lưu luyến cái thư phòng nữa, cầm phong thư trên bàn nở nụ cười nhạt rồi đặt nó vào trong ngăn kéo đứng lên đi ra khỏi thư phòng

Bước chân tới cửa nàng cảm khái 'thật không ngờ nha Nguyệt Vân Cung của ta đây lại nổi tiếng quá chứ, sắp có vụ làm ăn lớn rồi đây'

*****

Sáng sớm hôm sau

Vườn trúc Nguyệt Vân Cung

Tử Vân đang luyện kiếm cùng với bảo bối thân yêu kiếm TỬ Ngân của mình. Nàng phi thân vẩy trắng xòe ra xoay vòng, mái tóc vén lên tùy ý giờ bay lất phất trong gió ... "Xoẹt Xoẹt" ánh sáng loé lên thì một cơn mưa ... lá trúc xuất hiện

Đứng bên ngoài nhìn vào trong vườn Diệp Y không khỏi ngẩn người 'Cung chủ của nàng cứ như tiên nữ nha'

Đáp chân xuống đất, tra kiếm vào vỏ Tử Vân nhìn thấy Diệp Y bước tới gần thì... trời ơi Diệp Y lại thả hồn bay đi đâu nữa rồi..

Nàng quơ quơ tay trước mắt Diệp Y kêu hồn nàng ấy trở lại.

"Tiểu Y à, tìm ta có chuyện gì sau hả ?" nàng nhìn phong thư Diệp Y đang cầm trên tay hỏi

"Vâng có người gửi thư cho người nè Cung chủ" đưa bức thư cho Tử Vân, Diệp Y đáp

Nàng nhận lấy phong thư, mở ra đọc càng đọc nụ cười trên môi nàng càng rõ nét. Nhìn Tử Vân cười như vậy Diệp Y khó hiểu hỏi "Cung chủ trong đó viết gì thế ạ?"

Ngược mắt nhìn Diệp Y nàng cười đưa tay ra hiệu "suyt! bí mật" nói rồi nàng bước ra khỏi vườn trúc về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Vụ làm ăn đặc biệt ?!

Nhìn theo bóng lưng của Tử Vân, Diệp Y hậm hực 'hừ còn làm ra vẻ bí ẩn nữa chứ' dậm chân mang theo một bụng tò mò nàng bước theo Tử Vân đến trước cửa phòng.

Bên trong phòng Từ Vân đang thoải mái ngâm mình trong nước nóng ngâm nga hát

"Em là mây em là sao em là trăng trên trời ...

Em là hoa em là sương em là muôn cánh bướm..."

Bên ngoài Diệp Y đứng đợi...

Nghe tiếng bước chân Từ Vân biết là Diệp Y tò mò theo mà nàng lên tiếng "Tiểu Y, ngại về phòng chuẩn bị đi chút nữa theo ta ra ngoài"

Diệp Y nghe nàng nói vọng ra từ trong phòng rồi vâng dạ về phòng chuẩn bị ...

Một nén hương trôi qua ____

Từ trong bồn tắm bước ra Từ Vân chọn xiêm y màu xanh trời nhạt, thắt dải thắt lưng lụa màu vàng nhạt. Bước tới trước gương nàng trang điểm cho mình. Nhìn mình trong gương nàng hài lòng với tay lấy chiếc mặt nạ bạch ngọc nàng dày công thiết kế rồi tìm người chế tạo cảm thán 'công nhận xuyên qua đây cũng được sáu năm mà cũng không lục nhè'. Nở nụ cười nàng đeo mặt nạ bước ra khỏi phòng

Bên ngoài Diệp Y đã chuẩn bị xong thấy nàng bước ra khẽ những người hành lễ _

Từ Vân nhìn Diệp Y chuẩn bị xong xuôi cùng với gương mặt đã dịch dung thành một người hoàn toàn khác nàng một lần nữa cảm ơn ông trời!

Đã cho nàng một chuyến đi chơi ở đây nha! Đem những cái mà ở hiện đại nàng một luật sư kinh tế thích tiểu thuyết nghiên cứu những thứ ngoài ngành, ở đó nàng thuộc loại tầm thường thì... về đây nàng là thiên hạ đệ nhất he he...

Ví như chuyện dịch dung nè, đây là công nghệ nhưng đắp mặt nạ rồi trang điểm cứ như là một lớp da thời thường thì gọi là "make up" đảm bảo không ai hơn nàng nha...!

Tự sướng xong nàng quay sang Diệp Y bảo "chuẩn bị xe ngựa" rồi ngồi xuống bộ bàn gỗ đặt trước phòng

Diệp Y đi kêu người chuẩn bị ngựa quay lại rồi hai người lên xe. Khi đã yên vị trong xe ngựa phu xe lên tiếng "Cung chủ đi đâu ạ?"

"Tới Bách Tửu lâu!" nàng nhàn nhạt trả lời

Lộc cộc ..lộc cộc... tiếng vó ngựa đều đặn vang lên xe ngựa chậm chậm đi ra khỏi Nguyệt Vân Cung .....

Nửa canh giờ sau nàng và Diệp Y đã đứng trước Bách Tửu lâu.

Chường quầy Bách Tửu lâu cũng là Bắc hộ pháp của Nguyệt Vân Cung _ Tiêu Thuận phụ trách ở Bách Tửu lâu lấy tin tức cho Nguyệt Vân Cung. Nghe tiếng xe ngựa quen thuộc hắn quay người ra cửa thấy nàng thì liền nhanh nhẹn ra tiếp đón.

"Cung chủ, Trúc Lâm thánh nữ" Tiêu Thuận hướng nàng và Diệp Y hành lễ

"Miễn lễ" Nàng nhàn nhạt lên tiếng

"Người đã tới chưa?" nàng hỏi

"Bẩm Cung chủ đã đến rồi ạ, đang ở trên tầng ba phòng thứ hai ạ" Tiêu Thuận cung kính trả lời

"Ừm" nói rồi nàng và Diệp Y bước tới cầu thang đi lên tầng ba

Tiêu Thuận nhìn hai người đã lên cầu thang thì đi tới dặn dò thuộc hạ cẩn thận phục vụ rồi đi làm công việc của mình

Vừa tới phòng bao thứ hai định gõ cửa thì chợt nghe tiếng nói từ trong phòng vọng ra nàng đưa tay ra hiệu cho Diệp Y im lặng

"Công tử à, Nguyệt Vân Cung chủ đó nàng ta là ai mà đích thân người phải tới đây bàn chuyện chứ? Đã vậy còn bắt người chờ nàng ta hơn một canh giờ rồi mà còn chưa thấy mặt đâu! Thuộc hạ dám hỏi người chứ công tử à, nàng ta có tài gì mà bắt người chờ chứ thật vô phép vô tắc!!!". Người thanh niên đứng trong phòng nhìn công tử mình nói

Vị công tử ngồi uống trà nãy giờ nghe thuộc hạ thân cận của mình nói giờ mới lên tiếng "Ta nói ngại a, người mang tiếng là người giang hồ làm chi mà không biết Nguyệt Vân Cung chủ hả?" hắn nhún mặt quở trách

"Người không nghe thiên hạ nói rằng Nguyệt Vân Cung chủ _ nàng là một người có cả sắc lẫn tài, nhan sắc của nàng nghiêng nước nghiêng thành, cảm kì thì họa không gì không thông, võ công thuộc hàng cao thủ trong cao thủ lại còn tinh thông nhiều thứ khác mà người khác không thể biết được! Mà điều bí ẩn nhất là không một ai biết gương mặt thật của nàng ta cả!" nói xong một hơi vị công tử kia cầm tách trà uống hết

"Ày ... công tử à, đây chỉ là lời đồn thổi mặt thật còn chưa thấy thì làm sao biết được nàng ta đẹp nghiêng nước nghiêng thành chứ? lại còn nói cảm kì thì

họa không gì không thông! Gạt người, đã có ai từng nghe hay chứng kiến nàng ta biểu diễn tài nghệ chưa? Lại còn võ công thuộc hàng cao thủ trong cao thủ? nàng ta có đánh lại thuộc hạ không? Có ai thấy võ công của nàng ta chưa?" Thanh niên đứng trong phòng ngoan cổ cãi lại.

"Ta nói ngươi a mấy cái khác không nói chứ võ công thì bổn công tử đây chắc chắn, nàng đúng là thuộc hàng cao thủ trong cao thủ. Bởi vì sao không có người chứng kiến võ công của nàng ta không?" vừa nói vị công tử quay sang nhìn thuộc hạ mình hỏi

"Bởi vì căn bản nàng chưa giao đấu với ai cả?" thanh niên thẳng nhiên trả lời không chút do dự

"Sai sai sai" vị công tử lắc đầu

"Đó là bởi vì những ai từng giao đấu với nàng ta đều chết, cả, rồi, ngươi hiểu chưa?" vị công tử nhẹ nhàng đáp

Vị thanh niên thấy công tử mình nói như vậy thì không lên tiếng nữa ngoan ngoãn đứng yên nhưng trong lòng vẫn còn chưa phục__

Đứng bên ngoài nghe hết câu chuyện mà chủ tớ kia nói với nhau Tử Vân cười nhạt. Còn Diệp Y đứng kế bên nghe mà muốn mau mau vào xem cái tên vừa nói xấu Cung chủ của nàng là ai rồi sẽ xử đẹp hẳn

Cảm thấy hài lòng về vị khách trong phòng đã tìm hiểu kỹ về nàng nên không nói không rằng cùng với Diệp Y bước vào phòng

"Vị công tử này đã nói quá rồi làm bốn cô nương ta đây xấu hổ a!" Nàng nhẹ nhàng lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Vị Khách Vip!?!?

Đang uống trà bỗng khựng lại vị công tử kia quay sang hướng cửa. Người thanh niên kia cũng kinh ngạc nhìn ra.

Tử Vân nhìn thấy vẻ mặt của hai người ngồi trong phòng đang kinh ngạc thần nhiên bước tới bàn ngồi xuống. Diệp Y đi theo nàng âm thầm 'tặng' cho tên thanh niên đang đứng ánh mắt lạnh băng xem như cảnh cáo rồi cũng theo nàng ngồi xuống bên cạnh__

Tên thanh niên đang đứng cảm nhận được ánh mắt của Diệp Y sau lưng không ngừng toát mồ hôi lạnh, nhưng nhìn thấy hai người ngồi xuống mà không chào hỏi nói năng gì hẳn vẫn mạnh mẽ.

"Hai người các ngươi thấy công tử của ta ngồi đây mà không biết hành lễ à, vô phép vô tắc! "hắn mạnh mẽ nhìn hai nàng.

"Kim Tuấn im lặng" Vị công tử kia nghe thuộc hạ mình nói mà thầm than trong lòng 'thôi rồi'.

Ngồi quan sát hai chủ tớ của người kia nói chuyện Tử vân im lặng tiếp tục quan sát còn Diệp Y thì lên tiếng nói tên kia "Ngươi vừa nói gì bốn cô nương ta đây nghe không rõ?"

Nghe Diệp Y nói Kim Tuấn mạnh mẽ trả lời "ta nói hai ngươi sao không hành lễ với công tử của ta? đã nghe rõ chưa?" Kim Tuấn nhìn Diệp Y 'tốt bụng' trả lời.

"Cái gì? Hành lễ? Nực cười! Công tử của ngươi là ai mà bắt Cung Chủ của ta phải hành lễ với hắn? ta nói cho ngươi biết nếu không phải do vị công tử của ngươi có việc cần Nguyệt Vân Cung của chúng ta giúp thì có mười vị công tử của ngươi cũng đừng mong gặp được gặp người chứ đừng nói mà hành với lễ!" Diệp Y hần học trả lời

Nghe Diệp Y nói xong khóe miệng của Thiên Phong giật giật

Tử Vân nghe Diệp Y nói xong thì trong lòng không ngừng khen nàng dễ thương đáng yêu nhưng ngoài mặt giả vờ tức giận mắng nàng

"Tiểu Y, ngươi a vị công tử kia nói đúng mà có sai gì đâu? Là do chúng ta không hành lễ với vị Cung công tử, là chúng ta không biết Cung công tử đây cao cao tại thượng, là chúng ta không biết 'phép tắc' là chúng ta sai ! biết chưa? "vừa nói nàng vừa nhìn Diệp Y 'mắng'.

"Vâng, thuộc hạ đã biết a __ " Diệp Y mặt vẻ hối lỗi nhìn nàng xin lỗi mà trong lòng cười muốn vỡ bụng 'là chúng ta sai_' trong lòng nhắc lại lời Tử vân nói mà buồn cười Cung chủ nàng nói là họ sai đúng là chuyện lạ hiếm có trong đời.

Nghe Tử Vân nói xong mà hai chủ tớ vị công tử 'cao cao tại thượng' kia không hện mà cùng đổ mồ hôi lạnh đầy lưng, nhưng mỗi người một suy nghĩ..

Kim Tuấn thì âm thầm hối hận vì ban nãy đã xem thường vị Cung chủ này, tuy nàng nhẹ nhàng nói nhưng lại cho người ta cảm nhận được sát khí bao quanh còn hơn cả vị cô nương kia nữa...

Còn Thiên Phong thì âm thầm hỏi hận tại sao lại mang tên Kim Tuấn theo có chứ? cầu mong cho những lời nói của hắn không làm ảnh hưởng tới công việc của mình nếu không thì...

Nở nụ cười gương gao Thiên Phong lên tiếng "thật xin lỗi Nguyệt Vân Cung chủ và vị cô nương đây, mong hai người lượng thứ cho thuộc hạ không biết phép tắc gì của ta mong hai vị đừng để bụng!"

"Ấy da vị công tử kia nói đúng mà, Cung công tử đây đừng nên trách hắn a là hai người bọn ta sai mà!" Nở nụ cười 'dịu dàng' mang theo sát khí Từ Vân lên tiếng cầu xin cho Kim Tuấn.

Vừa cố gắng lấy lại bình tĩnh thì Diệp Y lại bị Cung chủ của mình làm cho nàng phải cực lực nén tiếng cười của mình đang muốn bay ra, phụ họa thêm "Cung chủ ta nói đúng a, là bọn ta sai xin vị Cung công tử đây thứ lỗi cho"

Nghe hai chủ tớ nàng người hát kè múa mà khỏe miệng hắn không ngừng giạt giạt, trán đầm mồ hôi âm thầm kêu khổ 'trời ơi .... hắn thề nếu mà lần sau đi gặp những người như vị Nguyệt Vân Cung chủ đây tuyệt đối sẽ không mang theo Kim Tuấn này kéo lại hư chuyện'

Bầu không khí trong phòng lãnh lẽo im lặng, nhìn thấy Cung công tử _Phong Đế _Cung Thiên Phong trán đầy mồ hôi Từ Vân 'tốt bụng' lên tiếng

"Ồi, Cung công tử nguoi nóng à? sao trời mát mẻ mà đổ đầy mồ hôi thế kia?"

"A, không... không ta không sao phiền Cung chủ quan tâm rồi!" nói rồi Thiên Phong lấy khăn tay trong người ra lau mồ hôi âm thầm cảm thán 'nóng? Ta đây thấy lạnh muốn chết đây ở đó mà nóng với nực'

Lên tiếng xua đi bầu không khí kì cục trong phòng Thiên Phong nói "vào đã lâu mà không biết xưng hô thế nào ta xin tự giới thiệu ta tên Cung Thiên Phong, còn ta là ai thì ta tin Nguyệt Vân Cung chủ đây đã rõ khỏi cần ta nói thêm. Còn tên kia tên Kim Tuấn là thuộc hạ của ta có thể gọi hắn Kim hộ vệ. Không biết hai cô nương nên xưng hô thế nào?"

"À thật thất lễ ta quên chưa giới thiệu, ta là Cung chủ của Nguyệt Vân Cung gọi ta là Cung chủ là được, còn nàng ấy là Trúc Lâm thánh nữ của Nguyệt Vân Cung hai người có thể gọi nàng ấy là Diệp Y" nàng mỉm cười đáp.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trả đũa ! ?

Gật đầu tỏ ý biết rồi, Thiên Phong mở miệng nói vào vấn đề chính "Cung chủ chúng ta ..."

"Ấy da, Tiểu Y ak, bọn Cung chủ của nguoi khát _".

Liếc mắt thấy Thiên Phong muốn nói vào việc chính nàng liền không cho hắn nói, hừ nói xấu ta đã rồi muốn bàn công việc ? Đừng có mơ nha ! bọn cô nương đây sẽ cho các nguoi nếm mùi thế nào là đau khổ ! không hành các nguoi ra trò ta đây không phải Triệu Từ Vân!!

"Ồi, xin lỗi Cung chủ là thuộc hạ sai sót!". Biết là Cung chủ mình đang bắt đầu trả đũa đây nên ăn ý phối hợp

"Là ta sai sót, đây Cung chủ mời cô nương _" Thiên Phong nghe liền rút trà mời nàng nào ngờ....

"Ấy ấy Cung công tử thông cảm, Cung chủ ta không uống trà này mong người thứ lỗi". Diệp Y đã chặn ngay ly trà nhẵn mặt khó xử

"Vây?... " Thiên Phong nhìn Từ Vân vân đạm phong kinh ngồi đó nhưng thấy Diệp Y nói vậy liền khó xử không biết phải làm sao.

Nhìn thấy vẻ mặt khó xử của Thiên Phong, Diệp Y trong lòng cười thầm 'trò chơi chính thức bắt đầu!', gương mặt hiện lên chút gờ rởi nàng nói "Cung chủ ta chỉ uống trà hoa lê thôi". nói rồi nàng nhìn về phía Kim Tuấn

Nhìn theo ánh mắt của Diệp Y về phía Kim Tuấn. Thiên Phong thấy vậy liền nháy mắt với Kim Tuấn ý bảo hắn mau đi lấy trà thì mặt hắn đực ra.

"Kim Tuấn không nghe Diệp Y cô nương nói à, còn không mau đi gọi trà cho Nguyệt Vân Cung chủ đây!" Thiên Phong bây giờ càng thêm khẳng định của mình không nên cho tên Kim Tuấn này theo tới đây mà - _!!!

Không vừa lòng Kim Tuấn đi xuống lầu tìm chuông quây.

Kim Tuấn vừa đi thì Thiên Phong lại một lần nữa muốn lên tiếng nói vào vấn đề "Nguyệt Vân Cung chủ chúng ta có thể nói vào chuyện chính..." hai chữ 'được chưa' chưa kịp thốt ra đã bị cảnh trước mắt làm cho phải nuốt vào trong...

Trước mắt vị Nguyệt Vân Cung chủ và thuộc hạ của mình Trúc Lâm Thánh Nữ _Diệp Y cô nương hai nàng đang ..... chơi một trò gì trên giấy bằng than

kẽ này...Dù hơi thất vọng nhưng lòng tò mò hẳn bước tới xem. Tay chỉ vào tờ giấy hỏi "Nguyệt Vân Cung chủ à đây là ...?"

Đang tập trung Tử Vân quên mình đang bàn công việc cứ ngỡ đang còn trong Nguyệt Vân Cung rất không vừa ý nói "caro mà không biết à, ôi sao ta lại có thuộc hạ như vậy chứ?" ngược lên nhìn coi tên nào hỏi tào lao như vậy thì thấy Thiên Phong, nàng im bất cười gượng

"A, Cung công tử thật xin lỗi ta quên mình đang ở đây thật thất lễ rồi!" nàng cười cười nói

"Không sao không sao!" Thiên Phong không chấp nhất xua tay "à Cung chủ, vừa nãy người vừa nói caro là gì thế có thể cho ta mở rộng tầm mắt chăng?" vừa nói tay vừa chỉ vào tờ giấy đầy dấu chéo với vòng tròn tò mò hỏi

"Đây là gọi là caro một loại cờ, cách chơi rất dễ hai người mỗi một kí tự chéo hoặc tròn rồi lần lượt mỗi lần đi một con thì đánh một dấu..." nàng chỉ vào tờ giấy diễn giải

"Rồi sao nữa?" nghe nàng nói mà hẳn hứng thú muốn hỏi cặn kẽ cách chơi

"Rồi như vậy...." nàng tiếp tục giả thích cho hẳn nghe từng chút một ....

*****

Dưới sảnh Bách Tửu Quán

"Người nói cái gì? không có hả? tại sao vậy hả?" Kim Tuấn gọi trà hoa lê thì chường quầy bảo là không có! trời không biết phải làm thế nào???

Tiêu Thuận khi nghe Kim Tuấn gọi trà hoa lê trên phòng là biết ngay tên này đã đắc tội với Cung chủ rồi. Haiz mỗi khi Cung chủ mà uống trà lê là thế nào cũng có kẻ xấu số, trong lòng cầu cho tên trước mặt bình an, rồi làm nhiệm vụ Cung chủ đã trao. Kim Hộ Vệ ơi người tự cầu bình an nhé! Được rồi bắt đầu thôi!

Ngược mặt ra về khó xử nhìn Kim Tuấn nói "thật ra trà thì còn nhưng nước để pha trà thì đã hết rồi ạ!"

"Vậy thì sao? ta đây không cần biết nước gì hết chỉ cần pha trà hoa lê cho ta là được rồi!" Kim Tuấn bực mình

"Nhưng ..." Tiêu Thuận ra mặt khó xử

"Không nhưng gì hết pha cho ta mau lên! Nhanh đi!" Kim Tuấn quát

"Vâng vâng pha ngay pha ngay" Tiêu Thuận vâng dạ rồi quay sang tiểu nhị dặn dò "Người không nghe khách nói gì à? mau đi pha trà hoa lê!"

"Vâng ạ!" tiểu nhị đi xuống pha trà

Nhìn tiểu nhị đi xuống Kim Tuấn hít sâu một hơi đi lại phòng bao.

*****

Trong phòng

"Nguyệt Vân Cung chủ trò này thú vị thú vị". Thiên Phong tấm tắc khen trò caro mà Tử Vân vừa chỉ cách chơi

"Nào chúng ta chơi lại ván khác nào!" hứng thú nổi lên Thiên Phong mời Tử Vân chơi một ván khác .

"Thôi bỏn Cung chủ ta khát lắm rồi không muốn chơi nữa. Tiểu Y dọn đi" Tử Vân nhìn về mặt thất vọng của Thiên Phong cười thầm người muốn chơi nữa? còn xem bồn cô nương đây có muốn không đã!! >

"Đành vậy!" mang về mặt không nỡ nhìn dụng cụ chơi cờ được dọn dẹp. Nhưng rất nhanh hẳn lấy lại bình thường lại muốn bàn công việc

"Nguyệt Vân Cung chủ chúng ta nên nói về chuyện..." Thiên Phong mở lời

Cạch...

Tiếng mở cửa Kim Tuấn bước vào "Công tử thuộc hạ đã gọi trà xong, lát nữa sẽ đem lên"

Chưa nói được hết câu một lần nữa Thiên Phong bị ngắt lời lần này là tại thuộc hạ của mình. hẳn ảo não

"Được rồi ngồi xuống đi!"

"Đa tạ công tử" nói xong Kim Tuấn liền ngồi xuống bên cạnh Thiên Phong

Không lâu sau thì tiểu nhị bưng trà lên

"Trà hoa lê của khách quan ạ" tiểu nhị kín cẩn đặt trà xuống bàn

"Được rồi lui ra đi" Từ Vân lên tiếng

Cầm tách trà nhấp một ngụm, chao mảy đặt ly trà xuống quay sang Diệp Y nói "Tiểu Y đi xuống gọi chương quản lên đây!". "vâng"

Diệp Y đi không bao lâu thì trở lại còn dẫn theo Tiêu Thuận vào phòng

Tiêu Thuận nhìn Cung chủ của mình cẩn trọng hỏi "không biết khách quan gọi tiểu nhân có chuyện gì ạ?"

Mỉm cười nhìn chương quản, tay cầm tách trà 'địu dăng' chất vấn "chương quản ả, tại sao trà hoa lê hôm nay không được như mọi hôm vậy?"

"Bẩm khách quan đáng ra hôm nay không có trà hoa lê vì nước dùng để pha trà này đã dùng hết, nhưng mà vị khách kia bảo là 'miễn là có trà hoa lê là được rồi' nên tiểu nhân mới..." Vừa nói Tiêu Thuận vừa chỉ Kim Tuấn chỉ tội

"Được rồi ta hiểu rồi, không còn việc của người nữa, ra ngoài đi" Từ Vân gật đầu tỏ ý hiểu rồi xua tay bảo chương quản lui ra

Quét mắt nhìn từng người trong phòng một lượt Từ Vân về mặt mắt hứng nói "Cung công tử, ta thấy hôm nay ta không uống trà hoa lê rồi, đành vậy, ta về Nguyệt Vân Cung của ta tự pha trà uống vậy, cáo từ!" dứt lời nàng đứng dậy định đi

"Nguyệt Vân Cung chủ vậy còn chuyện kia thì sao đây?" Thiên Phong bối rối nhìn Từ Vân

Nghe tiếng của Thiên Phong nàng dừng bước quay đầu lại cười nhạt nói "chuyện đó thì chắc Nguyệt Vân Cung chủ ta đây vô năng không giúp được rồi, ngài đành nhờ người khác giúp vậy! ví như vị Kim hộ vệ kia!" nói xong nàng bước ra khỏi phòng

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Hành hạ

"Nguyệt Vân Cung chủ xin dừng bước, có gì chúng ta từ từ dừng nói, sẽ có trà cho người thôi sẽ có thôi!" Thiên Phong gấp gấp nói mà không biết trên gương mặt của Từ vân nở nụ cười nhạt

"Sẽ có sao? nước đó khó lấy lắm đấy! " khẽ nhủ mảy Từ Vân nói. 'Kim Tuấn ả, bốn cô nương đây sẽ cho người một bài học! cứ chờ đó'

"Dù khó đến mấy ta cũng sẽ cố gắng thực hiện ". Thiên Phong nói chắc nịch

"Vậy thì ngày mai ta sẽ chờ thưởng thức trà hoa lê, còn bây giờ xin cáo từ!" Từ Vân đồng dạng nói rồi xoay người bước ra khỏi phòng bao để lại Thiên Phong với nét mặt hơi hòa hoãn và Kim Tuấn với gương mặt tái mét

Bước trên hành lan Từ Vân mỉm cười hài lòng với cách ứng xử vừa rồi của Tiêu Thuận và Diệp Y, nhẹ nhàng thưởng "Diệp Y, cho nàng và Tiêu Thuận mỗi người một nôi lẩu Thái!"

"Đa tạ Cung chủ" Diệp Y vui mừng đã lâu rồi chưa được ăn món đó ôi nhớ quá đi mất '

*****

Trong hoàng cung

Giờ Mão* sáng sớm mọi người còn đang say giấc nồng có một người đang vất vả hứng từng giọt sương đọng trên những đóa hoa....mà người đó không ai khác chính là Kim Tuấn

(* giờ mão khoảng 4 giờ sáng đó)

Nói đến Kim Tuấn thì... ai biểu đại đột chọc vào Nguyệt Vân Cung chủ danh thiên hạ làm gì cho khổ thân

Tay cầm ống trúc, Kim Tuấn đang hối hận pha một chút xấu hổ trời ơi có thấu!! 'Hắn đường đường là nhất phẩm kim tiền đới đao thị vệ, là hộ vệ tùy thân của đương kim thánh thượng vậy mà giờ đây phải đi... lấy sương để pha trà 'hoa lê', mà pha cho hoàng thượng thì không nói đằng này phải pha cho cái vị Cung chủ kia chứ!...'

Bực dọc hứng từng giọt sương cuối cùng cũng đầy ống, cầm ống cẩn thận đem đến Bách Tửu Lâu để 'pha trà' làm hài lòng vị kia...

*****

Bách Tử Lâu

Kim Tuấn hẳn hôm nay mới nhận thức một cách sâu sắc câu nói ' chỉ có tiểu nhân và phụ nữ là khó nuôi'. Hẳn Kim hộ vệ ngự tiền đôi đào thị vệ lại đang bụng trà rót nước cho cái vị mà người giang hồ gọi là Nguyệt Vân Cung Chủ, đừng ai hỏi hẳn tại sao bởi vì lí do rất ư là nhục nhã bởi vì hẳn lời khinh thường nằng ta.

"Đây là trà hoa lê mời Nguyệt Vân Cung Chủ dùng" Kim Tuấn dâng chén trà cho Tử Vân.

"Đa tạ ý tốt của Kim công tử, thật vất vả cho ngài quá ~" Tử Vân nhận chén trà nhưng không uống mà đưa cho Diệp Y " Nhưng hôm nay ta không muốn uống trà hoa lê, Tiểu Y muội uống đi" Tử Vân nói với Kim Tuấn xong xoay qua nói với Diệp Y.

"Tạ Cung Chủ, nhưng mà muội cũng không muốn uống" Diệp Y ra vẻ khó xử cùng sượng hợa với Tử Vân

"Vậy thì đồ đi là được mà" Tử Vân phóng khoáng khoác tay với Diệp Y

"ào" Diệp Y mang về mặt khó xử đồ tách trà xong lại mang về mặt nhẹ nhõm.

"Ngươi..." Kim Tuấn bây giờ hẳn thật sự muốn giết ngươi, nước trong trà đó là do hẳn phải thức dậy lúc gà còn chưa gáy để hứng mà pha trà cho nằng ta vậy mà bây giờ đừng nói là uống ngay cả mở nắp nằng ta còn không mở mà trực tiếp bảo người của nằng ta đồ đi.

Tử Vân thấy Kim Tuấn phản ứng thì giọng vô tội nói " Ấy da, Kim công tử à trà này ngài mời ta uống đúng không?"

"Đúng" Kim Tuấn bực dọc trả lời.

"Vậy thì..." Tử Vân nở nụ cười diễm lệ nhìn về phía Kim Tuấn " Bỏ Cung muốn uống hay đồ đi là quyền của ta" Đứt lời nằng bước lại gần Kim Tuấn thì thào vào tai Kim Tuấn " bây giờ ta tặng cho ngươi một câu ' đừng bao giờ đánh giá thấp phụ nữ, bởi kể từ lúc đó người đã sai hãy nhớ đây coi như đây là một bài học nhỏ nhỏ bỏn cô nương đây hảo tâm tặng cho ngươi, tốt nhất ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ việc khi dễ hay trả thù ta bởi vì sẽ có lúc ngươi chết mà không biết vì sao mình chết". Nói xong nằng nhẹ nhàng quay về chỗ ngồi nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà do Diệp Y dâng lên.

Lời nói của Tử Vân tuy là nói thầm nhưng trong phòng ai cũng là người luyện võ nên lời nói của nằng họ nghe một từ cũng không sót.

Kim Tuấn nghe nằng nói đến bây giờ vẫn chưa hết kinh ngạc nhìn nằng không nói nên lời, lưng đổ một tầng mồ hôi lạnh.

Diệp Y cười khẩy trong lòng, 'hừm dám mắng Cung chủ của nằng, chỉ mới bị Cung chủ của nằng nói vài câu mà đã như vậy rồi, không biết khi đánh với Cung chủ của nằng thì hẳn sẽ thành ra cái dạng gì'.

Không khí trong phòng bao trùm một mảnh âm u...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Bàn bạc

Thiên Phong này giờ im lặng cảm thấy bầu không khí rơi vào khoảng âm u liên lên tiếng phá vỡ sự im lặng.

"Nguyệt Vân Cung chủ, thế bây giờ chúng ta có thể bàn vào việc chính được chưa?"

"Ồ này giờ ta quên mất, nào bây giờ Cung công tử hãy nói đi ngài có việc gì cần nhờ tới Nguyệt Vân Cung của ta?" Tử Vân nở nụ cười diễm lệ tựa vào thành ghế.

" Cũng như ta viết trong thư đó, không biết Cung chủ có thể giúp tại hạ chăng?" Thiên phong khiêm tốn nói.

" Giúp ngài thì ta đây cũng có thể giúp!" nằng nhàn nhã đáp lại

"Nguyệt Vân Cung của ta trước đây là làm ăn buôn bán cho nên..." Tử Vân lấp lửng

"Điều đó thì xin Cung chủ yên tâm, hãy cho ta biết điều kiện trao đổi" Thiên phong hào phóng nói.

" điều kiện của ta rất đơn giản, trăm vạn lượng vàng!, nếu ngài thấy được thì chúng ta bàn bạc tiếp còn không thì thôi vậy!" Tử Vân ra giá một cách dứt khoát.

"Ồi Cung Chủ, người đừng nói vậy điều kiện này quá là cân xứng với việc ta nhờ người mà." Thiên Phong cười tươi trả lời nằng

"Vậy được, bây giờ chúng ta kí khế ước, Tiểu Y đem ra đây"

"Đây thưa Cung chủ." Diệp Y cung kính lấy xấp giấy trong tay áo ra đưa cho Từ Vân

"Đây là khế ước ta đã soạn sẵn Thiên Phong công tử cứ từ từ đọc rồi có thắc mắc hay ý kiến thì nói với ta có thể điều chỉnh lại nếu không thì phiền ngài kí vào hai bản này" Từ Vân nhẹ nhàng giải thích với Thiên Phong

Thiên Phong gật đầu rồi từ từ đọc kĩ bản khế ước, Từ Vân nhân nhà nhìn hán đọc mình thì ngồi nhấp trà...

Hai khắc trôi qua* Thiên Phong mới ngán đầu khỏi bản khế ước.

*(là khoảng 30' đó mí bạn)

" khế ước này viết rất rõ ràng và chi tiết, chỉ có điều cho tại hạ hỏi không biết dòng cuối cùng của bản khế ước là sao?" Thiên phong thắc mắc nhìn nàng.

"à đó là khi hai chúng ta muốn thay đổi điều gì trong khế ước trong khoảng thời gian khế ước có hiệu lực thì phải cần có sự đồng ý của hai bên thì sự thay đổi đó mới được chấp nhận." Từ Vân nhẹ nhàng giải thích cho Thiên Phong. Hợp đồng là thứ ràng rành nhất ở hiện đại đó nha! Nàng là luật sư kinh tế đó ba cái vụ này thì không ai rành hơn nàng đâu!

"vậy nếu Thiên Phong công tử không còn thắc mắc gì thì chúng ta kí kết thôi!" Từ Vân dứt khoát

"Được"

Hai người kí kết khế ước trong bầu không khí im lặng... khi kí xong Từ Vân mỉm cười nói "được rồi bây giờ chúng ta mỗi người giữ một bản, ta nhớ không nhầm thì hai tháng nữa thì tới tuyển tú của ngài?"

"Đúng vậy, không biết Cung chủ người muốn...?" Thiên Phong mập mờ đoán ra ý của nàng nhưng không chắc chắn

"Đúng, lúc đó ta sẽ đưa người của ta tham gia vào việc tuyển tú, cụ thể thì ta sẽ bảo người tới đưa danh tính của người đó cho ngài mong ngài tới lúc đó phối hợp giúp ta"

"Được tại hạ sẽ chờ tin của cô nương"

" Được rồi vậy ta xin cáo từ trước, Tiểu Y chúng ta đi" Từ Vân đứng dậy cúi chào rồi thông thả cùng Diệp Y bước ra khỏi gian phòng

Bên trong

"Ta nói người Kim Tuấn người sao này đừng có như vậy nữa thì ta không biết phải giúp cho người như thế nào đâu!" Thiên Phong cảnh cáo Kim Tuấn, hán bây giờ phải thêm một lần nữa khẳng định vị Nguyệt Vân Cung chủ này tuyệt không đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Chương 7

Tại Phiêu Linh Điện, Từ Vân đang suy tư về kế hoạch sắp tới nàng nghĩ tới thất thần. Ánh chiều tà từ cửa sổ hắt vào gương mặt khuynh quốc khuynh thành của nàng, tựa như nàng không phải là người của thế giới này mà là một vị tiên nữ nào đó lạc bước tới nơi trần gian này. Từ bên ngoài bước vào trong điện Diệp Y bước vào thấy một màn này thì lại một lần nữa chứng minh Cung chủ của nàng là có một không hai trên cái thế này.

Dù Diệp Y nàng rất muốn thưởng thức màn này nhưng nữ chính kia đã trở về thực tại và đang quay sang nhìn nàng. Khum người hành lễ."Cung chủ, người tìm thuộc hạ có việc gì ạ?"

"Tiểu Y người đi nói với bọn họ một khắc nữa họp đại diện" Từ Y đứng dậy bước tới cái bàn trong điện rót một tách trà dọn dõ

"Vâng" Diệp Y nhận lệnh rồi lui ra ngoài đi làm việc.

-----*****

Nguyệt Vân Điện

Mọi người đều có mặt đầy đủ. Hàng ghế bên phải từ trên xuống theo thứ tự là Ngũ đại sát thủ của Nguyệt Vân Cung, Kim Đại Nhân, Nguyệt Hàn người này giỏi nhất về kiếm, có kinh công số một Nguyệt Vân Cung kế hán là Mộc Đại Nhân, Nguyệt Phách, giỏi về cung tên theo cách của Từ Vân là bắn

tia, dưới hân là Thủy Đại Nhân nữ tử duy nhất trong Ngũ Đại sát thủ của Nguyệt Vân Cung_ Nguyệt Ngôn, nàng là cao thủ dụng độc phía sau nàng là Hỏa Đại Nhân_ Nguyệt Sở là cao thủ độc cầm hân đàn rất hay nhưng một khi chiến đấu kẻ nghe tiếng đàn của hân mà còn sống thì chỉ đếm trên đầu ngón tay và cuối cùng trong Ngũ Đại sát thủ là Thổ Đại Nhân_ Nguyệt Minh hân tinh thông kĩ môn độn giáp và cạm bẫy người có thể thoát khỏi trận pháp của hân ngoài những người Tử Vân thì hình như chưa có ai cả.

Đối diện họ là Trúc Lâm Thánh Nữ_ Diệp Y nàng giỏi về y thuật cùng dùng roi xích , Bắc Hộ Pháp_ Tiêu Thuận hân võ công cũng thuộc hàng cao thủ hân phụ trách mạng lưới tình báo của Nguyệt Vân Cung, Nam Hộ Pháp_ Sở Kỳ cùng với Tây Hộ Pháp_ Ân Quang phụ trách việc buôn bán của Nguyệt Vân Cung, Đông Hộ Pháp_ Mộc Hồ phụ trách việc đào tạo sát thủ của Nguyệt Vân Cung.

"Cung Chủ đến" Tiếng của một người đứng gác thông báo. Tử Vân theo tiếng nói thông thả bước vào làn váy theo bước chân nàng như múa, mặt nàng đeo chiếc mặt nạ bằng bạch ngọc vì chỉ có mười người trong đại điện mới thấy được mặt thật của nàng.

"Cung chủ" Mọi người trong phòng đồng loạt hành lễ với nàng.

Nàng gật đầu với mọi người, nhẹ nhàng bước tới cái ghế cao nhất ở chính điện ngồi xuống, thấy nàng ngồi xuống mọi người cũng đồng loạt ngồi về vị trí của mình. Chờ đợi tỳ nữ dâng trà lên cho mọi người rồi lui ra khi cách của đại điện khép lại thì nàng cũng gỡ bỏ cái mặt nạ đang đeo xuống.

"Hôm nay ta gọi mọi người đến đây là thông báo với mọi người một việc, sắp tới đây khi sẽ có một vụ làm ăn quan trọng và kéo dài ta sẽ đích thân làm vụ này." Nàng lướt nhìn từng khuôn mặt có trong phòng, nở nụ cười diễm lệ nâng tách trà.

"Cung chủ, vụ này đối tác là ai mà đích thân người phải làm?" Nguyệt Sở kinh ngạc hỏi, cũng không trách được hân từ trước tới nay nhiệm vụ của Nguyệt Vân Cung đa phần là do bọn họ làm, Cung chủ của hân chỉ việc ra lệnh và lên kế hoạch thôi mà lần này lại đích thân muốn làm xem ra đối tác lần này cũng không phải dạng vừa.

Tử Vân nhìn về mặt của mọi người khi nghe Nguyệt Sở hỏi trên mặt cũng mang theo thắc mắc nàng mỉm cười trả lời thắc mắc của mọi người. Nàng chưa mở miệng nói thì Diệp Y đã lên tiếng trước.

"Lần trước ở Bách Tửu Lâu Cung chủ nói người kia là Cung Thiên Phong còn nói hân ta cao cao tại thượng vậy chẳng lẽ đối tác lần này của chúng ta là...." Diệp Y ngờ vực nhìn Tử Vân

Cung Thiên Phong, cao cao tại thượng... có cái gì chột lóc qua suy nghĩ của những người trong phòng bỗng tiếng nói của Nguyệt Ngôn làm thức tỉnh tất cả" Phong Đế?"

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía Tử Vân chờ mong nàng cho họ câu trả lời. Đáp lại nghi hoặc của họ Tử Vân chỉ nở nụ cười diễm lệ nhàn nhã thưởng trà.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 8

Từng người trong điện mang cái nhìn nghi hoặc nhìn về cái vị ngồi trên cao kia. Chẳng lẽ Cung chủ của bọn họ thật sự muốn hợp tác với Phong Đế? Hi vọng là không phải vậy bởi vì dính vào hoàng tộc rất phiền phức bọn họ không sợ Phong Đế hay hoàng tộc mà họ chỉ sợ phiền phức thôi. Hi vọng là bọn họ đoán sai thôi.

Nhưng đáp lại sự hi vọng của bọn họ thì Tử Vân nói một câu làm tiêu tan sự hi vọng của họ.

"Đúng, người chúng ta hợp tác lần này là Cung Thiên Phong_ Phong Đế_ Hoàng thượng của Cung Triều" Nàng nói một cách rành mạch từng từ từng chữ, trong phòng ai cũng không nghe xót một từ.

Đúng là Phong Đế rồi, không biết cái tên Phong Đế đó không an phận làm Hoàng Thượng của hân đi tự nhiên tìm đến Nguyệt Vân Cung này là gì? Đúng là rành rồi sinh nông nổi mà...

"Cung chủ, vậy tên Phong Đế gì đấy muốn gì ở chúng ta?" Nguyệt Sở nhìn nàng "chẳng lẽ hân muốn chúng ta giúp hân cái việc trong triều của hân?" kinh thường hỏi.

"Ừm cũng đại loại như A Sở nói vậy, nhưng không không trực tiếp vào triều mà vào làm phi!" Tử Vân nhìn Nguyệt Sở mỉm cười đáp.

"Làm phi? Ai?" Nguyệt Sở kinh ngạc nhìn Tử Vân, hình như hân nghe không lầm là Cung chủ nói vụ này người sẽ tự mình làm thì phải, vậy chẳng lẽ...

"Là ta, ta sẽ vào cung tuyển tú để làm vụ này" Tử Vân diễm đạm trả lời

Ai cũng biết làm cung làm phi là làm gì! Là làm thiếp của tên Phóng Đế gì đó, Cung chủ của họ là ai, sao có thể là phi của cái tên đó người làm Hoàng

Hậu thì còn có thể. Mọi người đều hiện một vẻ mặt không thể tin nhìn về phía Từ Vân như chờ nàng nói với họ đây chỉ là trò đùa.

"Thôi, ta kêu mọi người tới đây không chỉ báo tin mà còn có chuyện phân công cho các người" Từ Vân cắt đứt hi vọng của mọi người một cách dứt khoát.

Vì phục vụ cho mục đích nàng tới thế giới này nên lần này trước khi vào cung nàng phải chuẩn bị rõ ràng để có thể hoàn thành nhiệm vụ một cách tốt nhất và nhanh chóng. Xong nhiệm vụ này là nàng có thể quay về với thế giới của nàng tiếp tục làm công việc luật sư của nàng, tận hưởng khoảng của cải mà nàng vất vả làm ra rồi còn kiếm một nửa của mình nữa...

"A Thuận người đi điều tra về Địch Kim Nhân và Mộc Tương Khang nhớ tất cả những gì có liên quan tới hai người này không bỏ qua một thứ." Từ Vân lạnh lùng ra lệnh

"Vâng"Tiêu Thuận cung kính đáp

Một loạt mệnh lệnh theo miệng của Từ Vân tuôn ra

"A Phách, A Hàn hai người đi điều tra về Minh Tự, Mộc Cương, Địch Kiến Ba, Kiều Đình, Tư Kiệt Luân và Từ Phan"

"A Minh người đi điều tra về Miêu Hiền, Tư Kiến, Đình Trọng, Kinh Đông"

"A Quang người đi điều tra về Minh Chiêu, Tả Trung Hiền, An Châu, Chiêu Tam Hi"

"A Kì người đi tạo cho ta một cái danh phận ở Hàn Châu"

"Tiểu Y và tiểu Ngôn đi điều tra về hậu cung nhớ điều tra tất cả các chi tiết càng tốt"

"Cùng ta vào cung là tiểu Y và tiểu Ngôn, còn lại công việc cứ như bình thường ta sẽ vào cung thời gian có thể kéo dài nản việc trong Nguyệt Vân Cung khi không có ta sẽ do các người cùng làm chủ mỗi tháng ta sẽ quay lại để kiểm tra, được rồi mọi người đi làm việc hết đi tiểu Ngôn và tiểu Y ở lại với ta" Dứt lời nàng khoát tay để mọi người lui xuống

"Thuộc hạ cáo lui" mọi người lục đục đi ra khỏi phòng đi làm việc Cung chủ giao cho

Nhìn mọi người mọi ra khỏi nàng cười cầm tách trà nhấp vài ngụm chìm vào miên mang suy nghĩ cho kế hoạch sắp tới.

"Cung chủ người bảo chúng ta ở lại là có chuyện gì sai bảo ạ?" Diệp Y lên tiếng hỏi Từ Vân

Liếc nhìn hai thiếu nữ trước mắt Từ Vân thấy mình rất hài lòng về hai tiểu muội này, ở hiện đại nàng không có người thân lúc xuyên qua đây trong lúc đi nhận hợp tác thì tình cờ cứu được hai người họ đang bị người ta truy sát. Sau nàng nhận hai người là muội muội dạy họ võ công, y thuật.. đào tạo họ thành sát thủ của Nguyệt Vân Cung nhưng nàng không ép các nàng làm theo ý mình nàng muốn các nàng có thể làm những gì mình muốn, có hạnh phúc và tình yêu... Nàng biết Nguyệt Ngôn và Sở Kì hai người này là một đôi nên hôm nay...

"Tiểu Ngôn à tỷ tỷ đây biết muội và A Kì là lưỡng tình tương duyệt, lần này theo ta vào cung xong nhiệm vụ ta sẽ gả muội cho A Kì có được không?" Từ Vân mỉm cười nhìn Nguyệt Ngôn hỏi.

Nguyệt Ngôn nghe Từ Vân nói mặt thêm một rặng mây hồng e thẹn "Cung chủ, tỷ tỷ đều nghe theo tỷ hết, tỷ muốn muội làm gì muội sẽ làm như thế"

"A vậy thì Cung chủ tỷ đừng gả tiểu Ngôn cho A Kì, gả muội ấy cho A Hàn đi!" Diệp Y nghe Nguyệt Ngôn trả lời như vậy thì lên tiếng trêu ghẹo

"Tiểu Y người..." Nguyệt Ngôn ngại ngần đập chân không nói nên lời liếc nhìn Từ Vân sợ nàng sẽ không gả hẳn cho Kì Kì mất.

"ha ha ha ha Tiểu Ngôn muội yên tâm ta sẽ gả muội cho A Kì, muội không cần lo lắng vậy đâu" Nàng quay sang Diệp Y nói tiếp "Tiểu Y à muội cũng đừng ghẹo tiểu Ngôn nữa kéo muội ấy cho muội một chút độc thì sẽ tiêu đời đấy ha ha ha ha"

"hi hi muội biết rồi ạ" Diệp Y hùa theo Từ Vân cười

"Thôi hai muội đi làm việc đi ta về điện nghỉ một lát" Nói xong nàng cầm lấy mặt nạ bạch ngọc trên bàn đeo lên rồi nắm tay Nguyệt Ngôn và Diệp Y rời khỏi Nguyệt Vân Điện...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tuyển tú

Ngày tuyển tú-----

Trước cửa hoàng cung xe ngựa dập diu, quang cảnh tươi vui mừng ngày tuyển tú lần đầu tiên kể từ lúc Phong Đế lên ngôi cửu ngũ chí tôn cách đây không lâu.

Một cỗ xe ngựa trang nhã dừng trước cửa cung, phu xe xuống kê bục gỗ cho người trên xe xuống, trên xe ngựa hai cô nương gương mặt thanh tú vận thanh y nhanh nhẹn nhảy xuống tới gần cửa xe vén màn, một cánh tay ngọc ngà để đặt lên tay của cô nương vận thanh y nhẹ nhàng bước xuống xe. Nàng dùng quạt để che mặt lại chỉ thấy đôi mắt trong veo hướng nhìn hoàng cung rộng lớn bước vào cửa cung cấm.

Nàng là thiên kim tiểu thư của Diệp gia, một thương gia đệ nhất kì nữ ở Hàn Châu vừa có tài vừa có sắc_ Diệp Từ Vân. Ừm thì cũng là Cung chủ của Nguyệt Vân Cung_ Từ Vân. Cái danh tiểu thư Diệp gia này là nàng bảo người tạo nên để có thể tham gia tuyển tú.

Phía trước có vài thái giám bước đến chỗ của bọn họ rồi dừng lại cái giọng the thé đặc trưng của thái giám vang lên "Các vị tiểu thư xin mời đi theo nô tài"

Thái giám dẫn nhóm tiểu thư khuê tú băng qua một đoạn hành lang dài, qua ngự hoa viên một dãy cung điện thì dừng lại trước cái sân lớn. "Phiền các vị chờ ở đây một khắc nữa sẽ có người đến để kiểm tra thân thể cho các vị rồi chiều sẽ bắt đầu tuyển tú" dứt lời thái giám dẫn đầu quay người đi mất.

Đám tiểu thư nhìn cung điện hoa lệ trước mắt mà trầm trồ khao khác một nàng mình sẽ làm phượng hoàng. Nhìn đã rồi bọn họ chia măn tùm bày trò chuyện rôm rả, tí tí muội muội vui vẻ hồn nhiên.

Nhìn họ Từ Vân không khỏi bi ai trong lòng, hoàng cung này tuy xa hoa lộng lẫy nhưng chẳng khác gì là một cái lồng lớn, những cô nương ở đây lớn lắm thì cũng mười lăm mười sáu ở hiện đại thì đang con học cấp ba ngây thơ trong sáng. Nàng xuyên tới đây chỉ vì sứ mệnh, nàng vào cung cũng chỉ vì nhiệm vụ...

Hoàn thành nhiệm vụ này nàng sẽ trở về nơi thuộc về mình, nàng là người yêu tự do cái hoàng cung này chỉ trói buộc nàng nó... vốn sẽ không là nhà của nàng..

"Cung chủ..." Nguyệt Ngôn lên tiếng gọi nàng, chưa nói hết câu thì ánh mắt lạnh lùng của Từ Vân quét sang, Nguyệt Ngôn biết nàng nói sai nên vội chữa lại " Tiểu thư, đừng đứng đó nắng thế này người lại đây đứng này"

Từ Vân bước lại chỗ Nguyệt Ngôn và Diệp Y nhắc nhở "Tiểu Ngôn, Tiểu Y nhớ sau này kêu ta là tiểu thư biết chưa, trong này là hoàng cung không được để lộ thân phận của chúng ta đã rõ chưa?"

"Vâng ạ"

Một khắc trôi qua, một đoàn người bước tới chỗ bọn họ là một nhóm cung nữ dẫn đầu là một cung nữ nhìn có vẻ khoảng hai mươi lăm hai mươi sáu phía sau có khoảng mười mấy cung nữ vận cung trang màu hồng nhạt nhanh nhẹn đi theo vị cung nữ dẫn đầu.

"Chào các vị tiểu thư, ta là Đan San cung nữ của Thượng Cung cục, giờ ta sẽ tiến hành kiểm tra thân thể các vị, khi nghe gọi tên thì mời vào căn phòng này kiểm tra". Đan San nói xong liền bước vào căn phòng gần đó

Vòng kiểm tra thân thể này vừa xong chỉ có vài người bị loại. Ngược mặt nhìn trời, thời gian cũng gần trưa ánh nắng chói chang không ít tiểu thư nhăn mặt nhíu mày.

Đan San dường như cũng cảm thấy như vậy nên, dẫn đoàn người đi nhanh về phía Trữ Tú Cung. Mỗi phòng sẽ có vài tiểu thư ở cùng với nhau, còn nhà hoàn hồi môn của các nàng thì sẽ ở biệt viện của Trữ Tú Cung.

Từ Vân nàng được xếp cùng với con gái của Mộ Ngự Sĩ_ Mộ Chiếu Thu và con gái của Lâm học sĩ_ Lâm Ái Ái. Hai người này chắc đều là con gái của quan văn và chức vụ không cao lắm nên tính tình cũng rất được, nhưng Từ Vân chỉ nhìn về bề ngoài các nàng thể hiện ra thôi nên nàng cũng không chắc hai nàng có phải như vẻ bề ngoài không.

Sau khi tới Trữ Tú Cung, phân phòng xong thì mọi người được dùng bữa trưa, Đan San dặn dò các nàng vài câu rồi rời khỏi để cho các nàng nghỉ ngơi...

Buổi chiều, trước sân của Chiêu Dương Cung các tú nữ đứng dưới gốc cây hàn huyên chờ đợi các vị nương đến thì bắt đầu chính thức tuyển tú.

Các nàng không phải chờ lâu thì những vị nương nương đầu tiên xuất hiện.

"Di Tàn nương nương đến..."

"Du Chiêu Nghi nương nương đến..."

"Duong Quý Nhân đến..."

"Lục Phi nương nương đến..."

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chương 10

Các phi tần từ lục phẩm trở lên cũng gần có mặt đầy đủ, trăm hoa khoe sắc, oanh oanh yến yến cùng nhau trò chuyện rôm rả. Nhìn sân Chiêu Dương Cung phần đông đều đến cả rồi nhưng còn thiếu dần ban giám khảo chính của cuộc thi 'hoa khôi' này của hậu cung.

Không phụ sự chờ đợi của các 'thí sinh' vị 'giám khảo' đầu tiên đã xuất hiện.

"Thục Phi nương nương đến"

Nói tiếng với tiếng thông truyền là một thân hình yếu điệu cung trang màu hồng phấn bước vào sân.

"Tham kiến Thục Phi nương nương" Tất cả người trong sân đồng loạt hành lễ với Dịch Mộng Nhi

"Miễn lễ" Dịch Mộng Nhi nhẹ nhàng khoác tay để mọi người đứng lên, toát ra khí chất của một sủng phi nhẹ nhàng bước tới ghé của nàng ngồi xuống.

Dịch Mộng Nhi hôm nay đặc biệt trang điểm sao cho giống khí chất của sủng phi để cảnh cáo các tú nữ rằng các người nên nhớ trong hậu cung này ta là sủng phi của hoàng thượng. Dịch Mộng Nhi vẫn Song Đào Kế cài một cái trâm không tước biểu thị cho địa vị thực phi của nàng.

"Đức Phi nương nương đến"

"Tham kiến đức phi nương nương"

Đức Phi_ Lưu Mạn vận một sa y màu xanh nhạt, tóc vấn Đọa Mã Kế trâm cài san hô làm điểm nhấn của búi tóc là một đóa phù dung đỏ thắm...

Những nhân vật trong hậu cung lần lượt tới chỉ thiếu hai vị...

"Hoàng thượng giá lâm"

"Hoàng Hậu nương nương đến"

Vừa nhắc Tào Tháo Táo Tháo tới hai thân ảnh một màu vàng nhạt không ai khác là Cung Thiên Phong_Phong Đế, sánh vai cùng hẳn là một thân ảnh vận cung trang màu đỏ Mộc Lệ Hy_Hoàng hậu nương nương

"Miễn lễ" hai người cùng đồng thanh rồi cùng sóng vai đi để chỗ ghé cao nhất trong sân.

"Được rồi, nếu mọi người đã đến đủ thì chính thức bắt đầu đi" Cung Thiên Phong mở lời nhìn Mộc Lệ Hy.

"Vâng" Mộc Lệ Hy đáp lời Cung Thiên Phong rồi quay sang Đan San bảo "Đan San bắt đầu được rồi"

"Vâng nương nương" Đan san lễ phép đáp lời

"Các vị tiểu thư đầu tiên chúng ta thi về thư trước" Đan San nhìn đám tú nữ thông báo. Đan San dứt lời thì các thái giám cung nữ chuẩn bị văn phòng tứ bảo mang đến cho tú nữ.

Đan San cũng nói về quy tắc thi là viết một bài thơ của mình hoặc viết thư pháp rồi sau đó sẽ lần lượt nộp bài thi lên cho hoàng thượng và các vị nương nương xem.

Từ Vân ngán ngẫm cái thi thơ tuyển tú này lắm rồi, nếu không vì cái nhiệm vụ chết tiệt kia thì nàng đi khỏi đây trước khi bắt đầu rồi...

Cầm bút lên nàng nhanh-gọn-lẹ viết lên tờ giấy tuyên thành một chữ Diệp rồi đưa cho cung nữ đứng bên cạnh.

Nàng vừa nộp bài xong thì các tú nữ các cung cũng lần lượt nộp lên. Đan San thu giấy của mọi người xong thì đem lên nộp cho các vị 'giám khảo' ở sau tấm bình phong ngăn cách đám tú nữ với bọn họ.

Xong phần này thì mọi người chờ đợi kết quả, ai lọt qua vòng này thì sẽ vào vòng cuối cùng là diện kiến thánh nhan của hoàng thượng và hoàng hậu cùng mấy nương nương khác để họ lựa chọn.

Vì Cung Thiên Phong chưa biết mặt nàng cũng không biết ai là người của Nguyệt Vân Cung trong đám tú nữ nên vòng thi thư này nàng viết một chữ Diệp là để cho hần biết đề phòng việc bị loại, kế hoạch sẽ bị xáo trộn.

-----*****

Bên kia bình phong, Cung Nam Phong đang suy nghĩ xem người của Nguyệt Vân Cung là ai, hần chỉ được họ gửi một bức thư nói người của hạ là Diệp tam tiểu thư của Diệp gia- Diệp Tử Vân chứ không nói hần có đặc điểm nào nhận biết khác...

Cầm xấp giấy tuyên thành nào là thơ, thư pháp lựa mãi mà hần không biết người nọ là ai. Phần lớn đều là thơ hần để xấp thơ qua một bên quyết định nhìn qua xấp thư pháp. Là thư pháp thì đa phần là viết chữ phúc, thọ, an,...

Nấn ná mãi hần không dám loại bài nào vì sợ loại người nọ không nằm trong bài được chọn, lật vài cái thì hần bỗng nhìn thấy tờ giấy viết một chữ Diệp. Đây mắt Cung Thiên Phong lóe lên kia vui mừng nhưng rất nhanh lại bình thường không ai thấy điều đó, Cung Thiên Phong liền để tờ giấy này ở chỗ vượt qua rồi qua loa lựa vài tờ nữa rồi đưa qua cho Mộc Lệ Hy.

Đám phi tần chọn lựa sơ qua rồi đưa những bài được chọn cho Đan San đem ra ngoài thông báo chuẩn bị bắt đầu phần thi sau cùng.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chương 11

Đan San cầm danh sách được chọn ra ngoài thông báo, qua vòng này hơn một trăm người chỉ còn lại khoảng bảy mươi tám người vượt qua.

Nhìn đám tú nữ mỗi người một sắc mặt vui mừng có, kinh hi có, ngạc nhiên, tiết tưởi, không cam lòng... Tử Vân mỉm cười xem ra hần đã biết bài nào là của nàng.

"Các tiểu thư được chọn xin chờ đứng ở đây khi nào có truyền thì theo một nhóm năm người vào điện thánh" Đan San không cao ngạo không siểm nịnh nói.

Nàng lấy thân phận là thương nhân nên sẽ vào gần cuối, dừng chờ đợi ngó sắc trời nàng lại một lần nữa hỏi thăm qua tổ tông tên Cung Thiên Phong hại nàng ở đây diễn trò chung với đám thê thiếp của hần.

"Tiểu Y à tiểu thư nhà muội muốn ăn vặt~"

"Tiểu Ngôn à tiểu thư nhà muội muốn uống nước mơ ướp lạnh~"

Tử Vân nhìn Diệp Y và Nguyệt Ngôn vẻ mặt hiền hòa nói.

"Vâng tiểu thư chờ muội một chút" Nguyệt Ngôn và Diệp Y nhanh nhẹ đáp rồi xoay đi lấy cho nàng, chẳng mấy chốc đã quay lại.

"Hai muội cũng ăn đi, um cái này ngon đó tiểu Y" Giờ đồ ăn mà Diệp Y đem về khen ngợi nhân nhả ăn uống... Nàng không như những người khác đang nhờ nô tỳ của mình sửa sang nhan sắc tô son kẻ mắt...

"Tiểu thư à, chúng ta còn phải chờ bao lâu nữa a, tỳ có chán không chứ bọn muội chán lắm rồi ~" Diệp Y nhăn nhó than thở với Tử Vân

"Đứng vậy đó tiểu thư, tại sao chúng ta phải ngồi đây chứ!!! hay để muội cho một ít độc để quá trình nhanh hơn nhé?" Nguyệt Ngôn đồng tình với Diệp Y và ánh mắt lạnh lẽo đề nghị với Tử Vân.

"Thôi thôi tiểu Ngôn muội ráng nhẫn nại một chút một chút a!" Tử Vân cười gượng dỗ dành Nguyệt Ngôn. Thật là Nguyệt Ngôn này mỗi lần mất kiên nhẫn là lại muốn hạ độc haiz..

(Tiểu Vân: Nguyệt Ngôn cô bị nghiện hạ độc người khác à?* Nhìn kinh thường* Nguyệt Ngôn: người muốn xem ta nghiện như thế nào không? * ánh mắt lạnh lẽo* Tiểu Vân: *bỏ chạy*+_0!!!)

"Hạ đại tiểu thư, Hạ tứ tiểu thư, Diệp tam tiểu thư..." Đan San thông báo tới lượt nàng.

Tử Vân mỉm cười với bọn Nguyệt Ngôn rồi duyên dáng theo bước của mấy cô nương cùng nhóm của nàng bước vào sau bình phong.

Đảo mắt quanh những người sau bình phong, Cung Thiên Phong ngồi ở chính giữa vẻ mặt anh tuấn thảo nào nhiều người muốn làm thiếp của hần đến vậy. Bên trái hần là Mộc Lệ Hy, phải là Dịch Mộng Nhi dưới nàng ta là Lưu Mạn và một vài phi tần khác.

Bắt đầu từ Hạ Yên Nhu bước ra diện kiến.

"Tiểu nữ Hạ Yên Nhu xin ra mắt Hoàng Thượng, Hoàng Hậu cùng các vị nương nương" Hạ Yên Nhu lễ độ hành lễ

"Bình thân" Hoàng thượng âm trầm ra lệnh

"Được rồi, Hạ tiểu thư người cứ biểu diễn thứ người thông thạo nhất đi" Hoàng Hậu nhìn Hạ Yên Nhu hiền hòa nói.

Trong lòng Từ Vân bồi phục, phải nói là Mộc Lệ Hy cũng rất nhẫn nại a, tội nghiệp các nàng phải ngồi đây lựa vợ bé cho phu quân mà còn phải bày ra vẻ mặt ôn hòa, rộng lượng cười cười nói nói chẳng khác gì con rối. Nghĩ cũng tội mà thôi cũng kệ.

"Yên Nhu xin hiến một điệu ạ" Hạ Yên Nhu dịu dàng đáp lên nhìn về mặt của Cung Thiên Phong.

Một nhạc công được truyền vào, tiếng nhạc vang lên Hạ Yên Nhu vung tay áo bắt đầu múa, nàng ta muốn rất nhịp nhàng theo tiếng nhạc uyển chuyển. Đám phi tần chỉ nhìn chứ không mang nét mặt thương thức nào cả, thử hỏi ai có tâm trạng mà xem biểu diễn chứ...

Hạ Yên Nhu kết thúc điệu múa bằng màn xoay tròn rồi dừng hẳn. Cuối đầu chờ nhận xét...

Mộc Lệ Hy đưa ý kiến" Hạ tiểu thư múa rất khá động tác uyển chuyển nhưng nếu so với Thục Phi muội muội thì phải cần cố gắng hơn, tỷ nói có đúng không muội muội?" Mộc Lệ Hy trào phúng nhìn Dịch Mộng Nhi: các người chỉ biết mua mê hoặc lòng người khác nào kĩ nữ, đều là hồ ly tinh.

"Hoàng Hậu tỷ tỷ nói làm muội nương ngừng, nhưng Hạ Yên Nhu người cần phải rèn luyện nhiều hơn nữa" Thục Phi nở nụ cười nói. Nhìn Hoàng Hậu: Hừ ta múa đẹp đây thì sao? không phải hoàng thượng thích ta vì tài múa của ta à? Người có muốn cũng chẳng được.

Bên này Hoàng Hậu cùng Thục Phi giương cung bạc kiểm chỉ tội cho cho Hạ Yên Nhu Ở giữa làm vật hi sinh sắc mặt nàng ta cứng ngắt.

"Người tiếp theo" Cung Thiên Phong lạnh lùng lên tiếng cắt đứt trận chiến của hai mỹ nhân của hắn

Từ Vân nhẹ bước ra hành lễ.

"Tiểu nữ Diệp Từ Vân xin ra mắt Hoàng Thượng, Hoàng Hậu cùng các vị nương nương"

"Người bắt đầu đi" Dịch Mộng Nhi nhìn nàng nhàn nhạt lên tiếng

Từ Vân ôm cổ cầm ngồi xuống vung tay áo đặt tay lên phím đàn, tiếng nhạc theo tay nàng khảy lần lượt vang lên...

Ước hẹn

Cứ theo thế gian chuyển hóa

Thiện ác

Báo thù rồi phải trả giá

Bước chân kinh chấn thiên hạ

Gấm lụa như gương, thềm ngọc như họa

Mi mục như tuyết, chưa nhiễm bụi trần

Cầu vương ở lại

Được ôm ấp cũng đừng mơ được đắc sủng

Dù có thấy dù có nghe cũng đừng tin

Oán hận đến lúc nhắm mắt

Mới biết thế gian bao đen tối

Yêu có sâu lời có thật cũng đừng cảm động

Kéo dằm vào tim khắc vào cốt mới không thấy đau*

*Trích nhạc phim Cung Tâm Kế

Tiếng đàn nàng vừa dứt ngược nhìn lên thấy ngoài Cung Thiên Phong vẻ mặt không thay đổi, còn lại mặt ai cũng lộ ra tâm trạng sầu thảm, cứng nhắc, đau lòng còn có người nở nụ cười khổ.

"Diệp Từ Vân cảm nghệ của người rất hay, gần hơn cả bốn cung, không biết người đàn khúc gì?" Hoàng Hậu nhìn khen ngợi thắc mắc

"Bẩm nương nương, khúc này gọi là Cung Tâm Kế ạ" Từ Vân cười lạnh trả lời

Không khí theo lời của Từ Vân mà đông lại như giảm xuống vài độ nhưng Từ Vân không quan tâm coi như bài này tặng cho Cung Thiên Phong.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Chương 12

Bước ra từ sau tấm bình phong Từ Vân thở phào hừ cuối cùng cũng xong chỉ chờ Cung Thiên Phong tấn phong thôi, bây giờ nàng một lần nữa nhận định tuyền tú là một cực hình nha! Một chết đi được...

"Tiểu Y, Tiểu Ngón xong rồi chúng ta về Trữ Tú Cung thôi nào" Từ Vân về mặt hớn hờ hướng Diệp Y và Nguyệt Ngón bước tới.

Nhìn thấy Từ Vân rút cục cũng ra rồi Diệp Y mỉm cười, cuối cùng các nàng cũng được về nghỉ ngơi a! tuyền tú đúng là phiền chết đi được.

Chỉ có ba người quay lưng lại với Chiêu Dương Cung không quay đầu lại bước nhanh về Trữ Tú Cung.

Cung Thiên Phong thấy đã tìm được người hấn cũng rời khỏi Chiêu Dương Cung, tuyền tú gì đó thì để cho Hoàng Hậu làm đi hấn còn chuyện để giải quyết không rảnh để ngồi đây xem bọn nữ nhân này diễn trò.

-----*****

Ngày hôm sau Trữ Tú Cung

Những tú nữ vượt qua ngày hôm qua chỉ có khoảng hai mươi người. Từ mấy trăm giờ còn lại chưa tới hai mươi phần trăm sát xuất cũng thấp quá đi, khắc nghiệt khắc nghiệt a!

Chờ đợi một ngày, ý chỉ sắc phong cũng tới chỗ Từ Vân.

An Thuận tâm phúc của Cung Nam Phong cảm theo ý chỉ sắc phong đến Trữ Tú Cung.

"Hạ Yên Nhu tiếp chi!"

"Có dân nữ" Hạ Yên Nhu hành lễ cuối đầu nghe sắc phong.

"Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết, Hạ Yên Nhu hiền ngoan thực đức nay sắc phong làm Chiêu Hoa, khâm thủ" An Thuận kéo dài giọng kết thúc.

"Tạ ơn hoàng thượng" Hạ Yên Nhu cầm lấy thánh chỉ mỉm cười sai người đưa bạc cho An Thuận.

Hạ Yên Nhu trưởng nữ của Hạ Thượng Thư, nghe được sắc phong Chiêu Hoa thì rất hài lòng cứ ngỡ trong lần tuyền tú này chức vị của nàng là cao nhất trong đám tú nữ rồi nhưng khi nghe thấy chức vị của Diệp Từ Vân thì vô nát khăn tay a

"Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết, Diệp Từ Vân ôn nhu thông tuệ nay sắc phong làm Chiêu Nghi, phong hào Trân, ban sống ở Đào Cư Viên, khâm khừ"

"Tạ ơn hoàng thượng" Từ Vân ra dáng kinh hi tiếp chi.

"Chúc mừng Trân Chiêu Nghi" An Thuận không siểm nịnh chúc mừng, hấn theo hoàng thượng đã lâu lúc ở buổi tuyền tú hấn biết rõ, chức vị Trân Chiêu Nghi này có gì đó với hoàng thượng nên hấn phải cẩn thận hành xử mới được.

"Tiểu Y" Cầm thánh chỉ trong tay Từ Vân gọi Diệp Y thưởng cho An Thuận.

"Vâng" Diệp Y cầm thỏi bạc đưa cho An Thuận.

"An Thuận công công đi thông thả" Mỉm cười tiễn An Thuận, thấy hấn khuất bóng Từ Vân đi vào phòng. Thấy Từ Vân vào Diệp Y và Từ Ngón cũng theo vào.

Nguyệt Ngón cười trêu chọc "A, tiểu thư tuyền tú được phong làm chiêu nghi nha."

"vì" thấy thánh chỉ vào tay Nguyệt Ngôn lạnh nhạt nói" Ấy da, đứng rồi a tới tận Chiêu Nghi cơ mà, tiểu thư của muội vui chết mất"

"à này tiểu Y à này muội đưa cho An Thuận bao nhiêu bạc hả?" Từ Vân lười biếng hỏi.

"là mười lượng ạ" Diệp Y cười cười nói

"Giữ tận mười lượng bạc á, chưa có gì mà đã tốn mười lượng rồi thật là" Từ Vân bày ra bộ dạng keo kiệt than thở.

-----*****

Đào Cư Viên

Ngó lên bản tên Từ Vân không khỏi mỉm cười Đào Cư Viên nghe như Đào Hoa Đào của Kim Dung đấy nhỉ? Đi vào trong chưa vội đi vào trong đại điện mà dẫn theo Nguyệt Ngôn và Diệp Y đi dạo xung quanh

Khoảng sân trước có vài cây đại thụ, trong sân thì có hoa hoa cỏ cỏ gập đầu rồi đi tiếp. Phía sau hậu viện có một rừng trúc và vài cây hoa đào cỏ thụ cũng rất rộng, mỉm cười hài lòng với sắp xếp của Cung Thiên Phong. Nàng đang lo khi vào cung rồi sẽ không thể luyện công nhưng mà giờ thì không cần nữa.

"Tiểu Ngôn muội kêu người làm một cái xích đu ở gốc cây đại thụ trước sân, rồi đặt cái bàn cùng vài cái ghế cũng ở dưới gốc đại thụ luôn." Từ Vân âm thầm tính toán

"Tiểu Vân muội kêu người dọn dẹp hậu viện rồi bày trí thêm bàn ghế sau đó thì lập một cái trận pháp đơn giản năng không cho nữ người khác vào để nơi này chúng ta luyện công."

"Vâng tiểu thư" Nguyệt Ngôn và Diệp Y đáp ứng.

Bước vào trong đại điện Đào Cư Viên, nhìn sơ bày trí trong phòng Từ Vân cũng khá hài lòng, nhưng cũng chưa vừa ý một vài chỗ nhíu mi nhìn.

Nguyệt Ngôn và Diệp Y nhìn bài trí cũng biết Cung chủ của mình không hài lòng lắm với cách bài trí liền tinh ý nói "Tiểu thư, ngày mai muội với tiểu Ngôn sẽ sắp xếp lại toàn bộ chỗ này"

"tốt lắm, tiểu Ngôn muội ra ngoài kêu bọn họ vào trong cho tỷ" Từ Vân yên vị trên ghế chủ vị nhấp trà.

Rất nhanh tất cả người của Đào Cư Viên vào trong nội điện.

"Ta được hoàng thượng ban cho nơi này, từ hôm nay ta sẽ là chủ tử của các người, ta không cần biết trước đây các người là người của cung nào hay không, là cộc ngầm của vị nào đó hay không bây giờ ở Đào Cư Viên này ta là chủ tử, các người làm việc tốt thì thưởng sai thì phạt, và... ta cũng nói trước ta trước nay ghét nhất là ai phản bội ta" Nhân nhạ nhìn sắc mặt của mọi người, vãn vẽ cảnh hoa trên bàn nói tiếp

"Cho nên tốt nhất nên trung thành, còn nếu để ta phát hiện được có hành động hay suy nghĩ gì phản ta thì... ta sẽ cho các người biết được thế nào là sống không bằng chết" Cảnh hoa trên tay bị nàng bóp nát thả xuống, ánh mắt chứa sát khí quét một lượt những người trong phòng.

Không khí mang mùi sát khí nồng nặc trong nội điện những người trong phòng trừ bỏ Nguyệt Ngôn và Diệp Y còn lại trong lòng ai cũng mang một tầng hơi lạnh lẽo.

Hài lòng nhìn phản ứng của nhân người trong điện Từ Vân mỉm cười phát tay cho họ lui ra. Um đồn phủ đầu này cũng rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Chương 13

Miền cường dậy sớm, ngồi trên giường Từ Vân gọi Nguyệt Ngôn bưng nước vào tự mình rửa mặt, súc miệng qua.

Nhìn vẻ mặt còn luyến tiếc cái giường của Nguyệt Ngôn nàng mỉm cười Nguyệt Ngôn là người thích ngủ mới sáng sớm mà kêu nàng ấy dậy chỉ mong chút nữa sẽ không có ai bị xấu số a~

"Tiểu Ngôn, gọi người mang nước vào cho tỷ, muội cùng tiểu Y tự mình sửa soạn rồi chờ tỷ chúng ta cùng đi Chiêu Dương Cung" Từ Vân dứt khoát đứng dậy khỏi chiếc giường êm ái tiến tới giường đồng.

"Oa~, vâng tỷ tỷ" Nguyệt Ngôn không chút hình tượng ngáp dài đi ra ngoài.

-----*****

Chiêu Dương Cung

Từ Vân không nhanh không chậm bước vào Chiêu Dương Cung, nhìn lướt qua mọi người có mặt gần đủ cả, Hạ Yên Nhu cũng tới rồi.

Bước tới ngồi xuống chỗ phía trên Hạ Yên Nhu lạnh nhạt ngồi.

"Trần Chiêu Nghi tỷ tỷ, hôm nay thật đẹp a~" Hạ Yên Nhu nở nụ cười giả tạo khen tặng.

Hừm Trần Chiêu Nghi, Diệp Từ Vân được lắm chỉ là một tiểu thư con nhà thương gia mà dám ngồi ở trên nàng. Nàng hận, nàng ta cái gì mà đàn hay cái gì mà Cung Tâm Kế hừm, nếu không phải tại nàng ta thì vị trí Trần Chiêu Nghi này là của nàng rồi đều tại nàng ta.

Đoán chừng mọi người có mặt đầy đủ thì Mộc Lệ Hy bước ra chính điện.

Mọi người hướng nàng hành lễ "Tham kiến hoàng hậu nương nương, hoàng hậu nương nương cát tường"

"Các muội muội bình thân đi" Mộc Lệ Hy hòa ái nhìn đám người đáp

Đội cung nhân mang điểm tâm và trà dâng lên hoàng hậu hòa ái hướng Diệp Từ Vân hỏi han

"Trần Chiêu Nghi, vào nơi ở có thoải mái không? Có thiếu gì cứ nói với bọn cung là được"

"Đa tạ nương nương, thần thiếp đều ổn cả khi thiếu gì sẽ nói với ngài" Từ Vân nở nụ cười đúng chuẩn cảm tạ

"Ây da Trần Chiêu Nghi, có phải hay không là người hôm tuyển tú đã làm kinh động lòng người nhờ tiếng đàn?" Lục phi hôm đó có tới nhưng sau đó liền rời đi nên không biết Từ Vân hôm đó đã làm gì chỉ nghe người khác báo lại thôi.

"Lục Phi nương nương nói đúng rồi, hôm ấy chính Trần Chiêu Nghi có tiếng đàn làm kinh động mọi người ạ" Hạ Yên Nhu mỉm cười trả lời Lục phi

Màn hay bắt đầu rồi, Hạ Yên Nhu ta xem Diệp Từ Vân người còn phách lối nữa không.

"Ta cũng nghe nói đến tiếng đàn của Trần Chiêu Nghi nhưng đáng tiếc hôm ấy không tới được, thật không có được nghe" Tư Tần giọng tiết nuôi

"Các khen lắm rồi, Từ Vân tài sơ học thiên nào dám nói cảm nghệ kinh động lòng người a~" Từ Vân nhẹ nhàng trả lời cũng diễn chung với đám nữ nhân của Cung Thiên Phong.

"Trần Chiêu Nghi muội muội khiêm tốn rồi, nhưng mà bọn họ không có khen cảm nghệ của Trần Chiêu Nghi rồi, kinh động là bài mà muội đàn cơ" Dịch Mộng Nhi thêm lửa cho vờ kịch

"Ồ vậy à, không biết bài gì mà kinh động tới nỗi không so cảm nghệ?" Lục Phi cũng biết mà giả vờ góp lời hỏi, định làm khó Từ Vân đây mà.

Hạ Yên Nhu thầm cười lạnh, hừ cho người bớt kiêu vào trong lòng hần hái phụ họa theo Lục Phi

"Lục Phi nương nương có lẽ người không biết hôm đó Trần Chiêu Nghi đã đàn khúc Cung Tâm Kế quả thật là động lòng người" Hạ Yên Nhu cười tươi phụ họa.

Muốn làm khó ta, hừ cũng sợ các người không có bản lĩnh đó.

"Lục Phi nương nương cùng Hạ Chiêu Nghi khen nhầm rồi, khúc Cung Tâm Kế ấy chỉ là thị nữ của thiếp vô tình lấy được của một người bán rau ở chợ thôi, sau gọi là kinh diễm được ạ" Từ Vân khiêm tốn giải thích xong cầm một miếng điểm tâm bỏ vào miệng nhỏ.

Mọi người im bật không ai lên tiếng móc nàng nữa, lặng lẽ ăn thêm vài miếng nhấp trà Từ Vân hài lòng. Uhm điểm tâm ở chỗ hoàng hậu ngon, mùi vị không tệ.

"Được rồi, không có việc gì mọi người giải tán đi bọn cung muốn nghỉ ngơi" Mộc Lệ Hy mỉm cười bảo giải tán.

Hôm nay ở đây để Thực phi, Lục Phi còn có Tư Tần và Hạ Chiêu Nghi kia ở đây diễn tuồng mà lại bị người cho lại một cú không nói nên lời, xem kịch cũng nên biết lúc nào thì hạ màn không sẽ không có đề mà xem tiếp.

Trở về Đào Cư Viên, Từ Vân cao hứng quyết định xuống bếp nấu vài món coi như là mừng tân gia nơi ở mới của nàng.

"Tiểu Y muội đi ngự thư phòng lấy nguyên liệu hôm nay ta sẽ xuống bếp nấu vài món"

"Vâng" Diệp Y vâng lời hướng Ngự Thiện phòng tới nàng cũng vui a, tài nấu nướng của cung chủ phải nói là số một không ít người ném phải món ăn của nàng lưu luyến không thôi, càng nghĩ bất giác Diệp Y sải bước nhanh hơn.

-----*****

Phòng bếp Đào Cư Viên

"Tiểu Ngôn, muối rửa rau"

"Tiểu Y nhóm lửa"

Từ Vân thánh thoát sơ chế thực phẩm nhanh gọn, xào nấu nấu theo động tác tay của nàng các món ăn tinh xảo thơm phức dần xuất hiện trước mắt mọi người. Hương thơm từ thức ăn bay xa làm không ít cung nhân thèm thuồng.

Từ Vân bày thức ăn ra mỗi món vài đĩa để trên bàn, mỉm cười hài lòng với thành quả của mình hôm nay nàng chỉ nấu vài món đơn giản mì xào hải sản, cơm chiên trứng hàn quốc, sườn chua ngọt, canh cá ngừ vị và salad.

"Tiểu Ngôn, Tiểu Y hai muội đem thức ăn mỗi món một phần đem vào phòng ta đi" Từ Vân tháo tạp dề phân phó.

Nguyệt Ngôn và Diệp Y đi rồi nhìn các cung nhân ánh mắt không rời các món của nàng liền cười hòa ái "phần còn lại ban thưởng cho các người, chia nhau đi"

"Tạ nương nương" Mọi người vui vẻ tạ ơn sau đó lục đục dọn ra chia nhau ăn.

Quay về phòng, chuẩn bị cầm đu đủ thì Xảo Nhi vào thông báo.

"Nương nương có Uyển Như công chúa tới ạ"

"Uyển Như công chúa? mời nàng ấy vào" Từ Vân mang nghi hoặc bước ra chính điện nghênh đón, vị Uyển Như công chúa này tới đây làm gì? Nàng nhớ không lầm thì vị này là muội muội cùng mẹ với Cung Thiên Phong_ Cung Uyển Như

"Uyển Như công chúa mời ngồi" Từ Vân ôn nhu khách sáo mời

"Từ Vân tỷ tỷ hôm nay Uyển Như tới là vì nghe mọi người đồn nói tỷ tỷ có một khúc Cung Tâm kế gì đó rất hay, và lúc sáng đã làm cho Thục phi, Lục phi, Tư tần phải bề mặt nên rất thích muốn đến đây xem Từ Vân tỷ tỷ" Cung Uyển Như cười tươi nói

"Uyển Như công chúa quá lời làm sao mà thần thiếp dám làm Thục phi, Lục phi cùng Tư tần bề mặt chứ?" Từ Vân dịu dàng khiêm tốn nói.

Nhìn qua Cung Uyển Như này khoảng mười ba mười bốn vẫn còn là tiểu hài nữ ngây thơ nàng rất thích.

"Tiểu Y dâng trà"

Mùi hương thức ăn Từ Vân vừa bày ở sau bình phong bay sang chỗ Cung Uyển Như làm nàng thấy hấp dẫn. Không khỏi hiếu kì hỏi

"Từ Vân tỷ tỷ mùi hương gì thơm quá a~"

"à đó là thức ăn ta vừa mới làm công chúa hay không muốn nếm thử?" Từ Vân mỉm cười hỏi

"Được a" Uyển Như vui vẻ đáp

"Công chúa vậy chúng ta đi thôi" Từ Vân đứng dậy dẫn Cung Uyển Như đến bên kia bình phong.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Có thêm một tiểu muội

Một bàn bày đầy thức ăn tỏa ra mùi hương thơm nức làm cho Cung Uyển Như bị hấp dẫn, nhưng là nàng phát hiện trong này còn có hai cô gái đang nhã nhặn ngồi bày chén đĩa dường như cũng ăn chung?

"Công chúa nào, ngồi xuống đi cùng chúng tôi đi" Từ Vân vui vẻ mời.

"Vâng Từ Vân tỷ tỷ" Cung Uyển Như mỉm cười bước lại gần bàn.

"hồ tỷ tham kiến Uyển Như công chúa" Nguyệt Ngôn và Diệp Y hành lễ với Cung Uyển Như rồi cũng không có rời đi mà đứng đó chờ ý kiến của Từ Vân.

"Tiểu Y muội đi phòng bếp lấy thêm hai bộ chén đĩa" Từ Vân xoay người phân phó.

Ngồi an vị vào bàn ăn, Từ Vân hướng Nguyệt Ngôn cùng tiểu cùng nữ theo hầu Cung Uyển Như nở nụ cười thúc giục "Nào nào Tiểu Ngôn muội mau ngồi đi, còn vị tiểu cung nữ kia người cũng ngồi đi"

Tiểu cung nữ đứng phía sau khó xử nhìn công chúa nhà mình, nàng cũng rất muốn ăn nha nhìn mấy món ở trên bàn đi thật là mê người a nhưng mà nhưng mà

Cung Uyển Như cũng không để ý mấy thứ đó liền đồng ý với tiểu cung nữ "Ừm Thủy Nhi người cũng ngồi đi Từ Vân tỷ tỷ đã nói rồi mà"

"Đa tạ công chúa, đa tạ Trân Chiêu Nghi" Thủy Nhi vui vẻ bước tới gần chỗ công chúa nhà nàng ngồi xuống.

Điệp Y cũng quay lại, đặt chén bát cho Cung Uyển Như cùng Thủy Nhi rồi bước tới cạnh Từ Vân ngồi xuống.

"Từ Vân tỷ tỷ đây là?" Cung Uyển Như nhìn Điệp Y và Nguyệt Ngôn khó nén khỏi thắc mắc hỏi, trong cung này các nương nương khác không ngồi cùng bàn với người hầu nữa huống chi là ăn chung các nàng sợ hạ thấp thân phận của mình. Nhưng mà nàng đối với Điệp Từ Vân lại thêm một tầng yêu thích.

"Công chúa đây là Nguyệt Ngôn cùng Điệp Y họ là nha hoàn hồi môn của ta cũng là tỷ muội tốt của ta nên ta của xem họ là người thân, công chúa người sẽ không cảm thấy hạ thấp thân phận chứ?" Từ Vân nghi hoặc hỏi, chẳng lẽ cô công chúa này sợ hạ thấp thân phận vậy thì biến giùm cho.

"Mới không có đấy ta chỉ là muốn biết tên của họ thôi" Cung Uyển Như tươi cười đáp.

"Vậy thì chúng ta ăn đi" Từ Vân bỏ nghi hoặc nâng đĩa.

"Tiểu thư, tỷ tỷ món ăn tỷ nấu quả là danh bất hư truyền a~" Nguyệt Ngôn được ăn ngon không tiếc lời khen Từ Vân một câu.

"Ừm tiểu Ngôn vậy muội ăn nhiều một chút, tiểu Y muội cũng vậy" Từ Vân gấp cho Điệp Y một miếng hải sản.

"Công chúa người cũng ăn đi món này rất ngon " Từ Vân nhìn Cung Uyển Như cũng gấp cho nàng ta một ít com chiên trứng

"Thủy Nhi người cũng ăn đi đừng ngại" Từ Vân nhìn Thủy Nhi mỉm cười.

"Từ Vân tỷ tỷ những món này đều do người nấu?" Cung Uyển Như nén kinh ngạc hỏi. Phải nói đồ ăn trên bàn rất ngon a, hơn cả đầu bếp của hoàng cung nữa.

"Ừm đúng vậy, không hợp khẩu vị của công chúa?" Từ Vân cười hỏi lại

"Không a, rất ngon còn hơn cả đầu bếp của Ngự thiện phòng nữa" Cung Uyển Như khen nàng cười tít cả mắt.

Năm người vui vẻ rất nhanh dùng qua bữa cơm.

Ngoài điện Từ Vân cùng Cung Uyển Như uống trà hàn huyên. Trải qua bữa cơm Từ Vân đối với vị công chúa này cũng rất thích, là muội muội mà Cung Thiên Phong cung chiều nhưng lại không mắc bệnh công chúa, rất xứng để kết bạn trong hậu cung này.

"Từ Vân tỷ tỷ, có thể hay không tỷ đừng kêu ta là công chúa nữa nghe xa cách lắm" Cung Uyển Như nắm lấy bàn tay của Từ Vân thân thiết, ánh mắt long lanh nhìn nàng

"Vậy được, ta gọi người tiểu Như được không?" Từ Vân cũng cười đồng ý

"Được chứ, tỷ tỷ sau này ta thường tới nơi này sẽ không phiền tỷ chứ?" Cung Uyển Như mắt long lanh mong đợi nhìn Từ Vân

"Sẽ không, khi nào muội muốn thì cứ tới đây ta sẽ bồi muội." Từ Vân thân thiết cầm tay Cung Uyển Như cười cười nói.

Cung Uyển Như này nếu ở hiện đại thì cũng là cô nữ sinh thôi, tính tình cũng rất được Từ Vân nàng nhận người muội muội này.

"Vậy thôi, Uyển Như không làm phiền Từ Vân tỷ tỷ nữa, muội quay về đây" Cung Uyển Như hết sức vui vẻ ra về.

"Muội đi thông thả". Từ Vân dẫn Nguyệt Ngôn cùng Điệp Y tiễn Cung Uyển Như, như là chợt nhớ cái gì gọi lại "Khoan đã"

Đang bước đi Cung Uyển Như khựng lại "Tỷ tỷ còn có việc gì sao?"

"À, tỷ quen dặn, Thủy Nhi người đừng đem chuyện hôm nay nói ra bên ngoài nha nếu không lần sau sẽ không có phần người" Từ Vân hướng Thủy Nhi cười cười dặn dò.

"Vâng nô tỳ nhớ rồi ạ" Thủy Nhi rất lễ phép nói.

-----*****

Ngủ trưa được một chốc thì tiểu thái giám tới thông truyền tới nay nàng thị tẩm.

Cũng bắt đầu công việc thôi, hợp đồng đã bắt đầu có hiệu lực.

"Tiểu Ngôn, tiểu Y chúng ta đi ra hậu viện thôi" Nàng bước ra khỏi phòng, cũng đi luyện công một chút.

Vượt qua trận pháp bước vào hậu viện, nhìn bên trong đã được bày trí lại rất hợp ý nàng.

"Nào tiểu Y, tiểu Ngôn cùng ta xem võ công của hai muội đã tiến bộ như thế nào a" Dứt lời Từ Vân cầm Từ Ngân kiếm hướng Nguyệt Ngôn và Diệp Y đâm tới.

Nguyệt Ngôn cùng Diệp Y nhanh nhẹn tránh mũi kiếm của Từ Vân, cũng xuất chiêu.

Các nàng tên không chiêu thức qua lại đều là chí mạng không có ý nhường nào. Từ Vân lách mình tránh đường roi của Diệp Y vùng kiếm liền tránh mũi kiếm của Nguyệt Ngôn.

Vùng kiếm phát ra hoàng quang, Từ Vân ra chiêu thức nhanh chuẩn đẹp rất nhanh liền dồn Nguyệt Ngôn vào thế hạ phong, Diệp Y bên kia thấy Nguyệt Ngôn xuống thế liền quát roi hướng tới bên này.

Được Diệp Y giúp Nguyệt Ngôn lại một lần nữa lấy lại khí thế, kiếm trong tay nàng linh hoạt chém tới, Diệp Y cũng giúp sức hai người hai bên một kiếm một roi chen Từ Vân ở giữa, nhưng trong chớp nhoáng thanh kiếm và roi sắp đụng vào người nàng, Từ Vân nhanh nhẹn điểm mũi chân bay lên roi và kiếm của Nguyệt Ngôn và Diệp Y đã quấn vào nhau, Từ Vân nhẹ nhàng đứng trên thanh kiếm bị roi quấn của Nguyệt Ngôn nở nụ cười đắc thắng.

"Xem ra võ công của hai muội tiến bộ không ít nha" Từ Vân đáp đất tra kiếm cười khen.

"Cung chủ, tỷ cũng không có thực lực nha, bọn muội hợp sức mà lại không lại tỷ phải luyện thêm mới được" Diệp Y rút roi ra khỏi kiếm của Nguyệt Ngôn đem cắt than thở.

"Đúng vậy a, xem ra muội với tiểu Y phải siêng một tí để đuổi kịp tỷ a~" Nguyệt Ngôn cũng đồng tình gật đầu.

"Ủm cổ gắng lên, thôi được rồi chúng ta vào thôi"

"vâng"

Ba người hướng chính điện Đào Cư Viên đi vào, Từ Vân liền vào nội thất.

"Tiểu Ngôn bảo Xảo Xảo đem nước tới cho tỷ tắm gội, muội và tiểu Y cũng đi đi người cũng đỡ mệt rồi" Từ Vân phân phó, không quên nhắc Nguyệt Ngôn cùng Diệp Y tắm gội.

"Vâng nương nương, bọn muội cáo lui" Diệp Y cùng Nguyệt Ngôn đồng thời ra ngoài.

Bên trong Từ Vân một hồi tắm gội xong lúc này đang vận tâm ý bằng tơ tầm diệu dàng ngồi bên bàn nhàn nhã đọc hồ sơ mà Nguyệt Hàn điều tra xong.

"Hoàng thượng già lắm"

Theo tiếng An Thuận thông truyền một đạo dáng màu vào vàng bước vào điện.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Chương 15

Đề hồ sơ qua một bên, bước đến đón Cung Thiên Phong hành lễ "Tham kiến hoàng thượng"

"Ái phi, đứng lên" Cung Thiên Phong dìu Từ Vân đứng lên.

Khoảng cách quá gần, mùi long tiên hương như có như không quấn quanh người nàng, khiến tim nàng hẫng một nhịp nhưng rất nhanh lí trí hồi phục nàng nhanh lí khai khỏi Cung Thiên Phong.

"Hoàng thượng, mời dùng trà" Bước nhanh tới bàn rót cho Cung Thiên Phong một tách trà đưa tới cho hắn.

Cung Thiên Phong đón tách trà nàng đưa tới, cùng nàng ngồi xuống.

"Hoàng thượng, người đã dùng cơm chưa?" Từ Vân theo lệ diễn vở phi tử được thị tẩm, ân cần đón tiếp.

"Đã ngồi" Cung Thiên Phong vươn tay ôm eo Từ Vân bước vào nội thất, phất tay cho bọn hạ nhân lui xuống. Nhất thời trong điện chỉ còn hai người bọn họ.

Thấy mọi người đã lui hết, Cung Thiên Phong cũng buông bàn tay đang đặt lên eo nhỏ nhắn của nàng ra, bước lại gần bàn gần đó ngồi xuống.

Từ Vân cũng nói gót theo hần tới thu thập hồ sơ trên bàn, mới ngồi xuống đối mặt với hần.

Cung Thiên Phong ước chừng hai mươi bảy cũng gần bằng tuổi của nàng, gương mặt như được thượng đế ưu ái đường nét trên gương mặt toát lên vẻ cương nghị, đôi mắt rậm, đặc biệt là đôi mắt lúc nào cũng thâm trầm lạnh lùng nên có ở một đế vương.

Cảm nhận được ánh mắt đánh giá của Từ Vân với mình, gương mặt cương nghị nhìn lại nàng cũng đánh giá nàng một phen. Nàng cỡ chừng mười sáu, gương mặt mang nét đẹp khuynh thành, đôi mắt lạnh lùng thờ ơ. Nhưng đó không phải là lí do mà hần tìm tới nàng.

Diệp Từ Vân có thể đây chỉ là một cái danh phận giả thôi nhưng hần không cho là quan trọng, với hần thân phận Cung chủ Nguyệt Vân Cung của nàng mới làm hần chú ý, mới mười sáu mà nàng đã có bản lĩnh là Cung chủ của Nguyệt Vân Cung chứng tỏ nàng là người có thể giúp hần nếu có thể có được thế lực của Nguyệt Vân Cung từ trong tay nàng thì hần sẽ như hồ mọc cánh.

Hần mới đầu chỉ đơn thuần chỉ muốn hợp tác làm ăn với nàng thôi, nhưng mà sự đa nghi của một đế vương nói cho hần biết nàng có thể vì một trăm lượng vàng mà giúp hần thì có thể có một ngày nàng sẽ vì số tiền nhiều hơn mà cắn lại hần một phát.

Cho nên hần hiện lên ý nghĩ phải thu phục Nguyệt Vân Cung làm một thế lực của hần, mà... muốn thu phục nó trước hết hần phải thu phục nàng, nữ nhân dù tài giỏi đến đâu nhưng cũng không vượt qua được một chữ tình...

"Hôm nay ngài tới đây, chứng tỏ kế ước giữa chúng ta đã bắt đầu có hiệu lực" Thu lại ánh mắt đánh giá của mình Từ Vân trực tiếp vào chủ đề.

"Đúng vậy, hôm nay trẫm đến đây là để tìm hiểu một chút Cung chủ định làm gì để giúp trẫm?" Cung Thiên Phong thu hồi ánh mắt muốn thu phục của mình tiếp chuyện với nàng.

"Được chúng ta bàn việc này một chút" Từ Vân đồng ý bắt đầu nói cho hần kế hoạch của nàng.

Nghe nàng nói kế hoạch, mắt Cung Thiên Phong lóe sáng một lần nữa khẳng định quyết định của mình phải thu phục nàng.

Đang nói hăng say tí mỉ về ra kế hoạch của mình cho Cung Thiên Phong dễ hiểu hơn.

Sau khi nói hết kế hoạch của mình cho Cung Thiên Phong, Từ Vân ngược mặt khỏi tờ giấy tuyên thành chờ hần ý kiến. Đúng lúc thấy ánh mắt hần vẫn thâm trầm im lặng như đang suy nghĩ thật kĩ về kế hoạch của mình, thấy vậy nàng cũng không thúc giục chờ đợi hần suy nghĩ kĩ.

Trong phòng không khí trở nên trầm mặc.

"Trẫm thấy kế hoạch này rất tốt, vậy Cung chủ người khi nào thì thực hiện?" Cung Thiên Phong thoát khỏi trầm mặc.

"Theo bản cung được biết thì trung tuần tháng này là sinh thần của Lục phi của ngài?" Từ Vân nhướn mày hỏi.

Đoán được mục đích của nàng, Cung Thiên Phong cũng đồng tình đúng ngày đó là ngày để bắt đầu thực hiện kế hoạch này. "Đúng vậy, Cung chủ người có cần trẫm trợ giúp?"

"Đúng là cần một chút, tới lúc đó nhờ ngài cho thêm chút gió đông" Mỉm cười tựa vào ghế, Từ Vân nói ra yêu cầu của mình.

"Gió đông?" Cung Thiên Phong nghi hoặc hỏi lại.

"Tới lúc đó tự khắc ngài sẽ biết gió đông là gì?" Từ Vân bí ẩn trả lời hần.

"Được, vậy trẫm sẽ chờ kế hoạch của người" Bỏ ngi hoặc hần hào sảng đáp, để xem kế hoạch của nàng như thế nào thực hiện.

Thỏa thuận xong xuôi hai người chuẩn bị lên giường ngủ, dù sao hôm nay hần đến đây là để 'thị tẩm' nàng a

Bước lại giường, thả màn được một bên thì, tiếng An Thuận vang lên ngoài cửa.

"Hoàng thượng, cung nữ của Bích hà cung đến nói Thục phi nương nương thấy không khỏe, mời người đến xem" An Thuận dù không biết tình hình bên trong nhưng hần cũng đoán bên trong hoàng thượng cùng Trần Chiêu Nghi có lẽ là đang... ừm không nói thì cũng biết rồi...

(tác giả: ta nói a~ An An à người đầu óc đen tối đen tối a~ _ An thuận: ày cũng không trách được ta, cô không nói cô cũng có suy nghĩ đó mới biết ta đen tối đi?* ánh mắt khinh bỉ* _ Tác giả:* đỏ mặt, nghẹn họng*)

Từ Vân cười lạnh, Thục phi muốn ra ai phủ đầu với nàng à đầu có dễ. Buông màn trong tay nàng bước tới gần ôm cánh tay của Cung Thiên Phong nũng

niệu" Ấy da~ hoàng thượng, Thục phi nương nương là bị bệnh đấy nhưng mà... sao ngài ấy không mời thái y?"

"Hoàng thượng ngài cũng không phải là thái y nha~ mà chắc nương nương nhớ ngài đấy hoàng thượng nên qua với nương nương thì hơn" Giận dữ buông cánh tay Cung Thiên Phong ra đến bên bàn bày ra về mặt ủy khuất.

Nhìn thấy dáng vẻ của Từ Vân, Cung Thiên Phong hiểu ý liền cùng nàng diễn tấu" An Thuận, không nghe Trần Chiêu Nghi nói gì à? còn không mau kêu nàng ta về đi."

Bên ngoài An Thuận cũng hơi ngạc nhiên, việc Thục phi nửa đêm giành hoàng thượng từ giường của phi tử khác nhưng hoàng thượng sẽ qua hôm nay lại... hần khẳng định vị Trần Chiêu Nghi này phải cẩn cẩn thận hần hạ, cũng không phải là quả hồng mềm muốn nắn sao thì nắn.

Quay sang nhìn cung nữ này giờ vẫn đứng đó truyền lệnh" Ngươi không nghe hoàng thượng nói gì à? Còn không mau mời thái y cho chủ tử ngươi đi"

Cung nữ nghe vậy liền vội vàng quay về Bích Hà cung

-----*****

Bích Hà Cung

Địch Mộng Nhi vò nát khăn tay, thăm hặn Diệp Từ Vân, tiện nhân dám giành hoàng thượng với bản cung. Đấy mắt hiện lên sát khí, đợi đấy đi Diệp Từ Vân bản cung sẽ cho ngươi biết chọc vào ta là ngu đến mức nào.

Chiêu Dương Cung

Mộc Lệ Hy cười khẩy, Địch Mộng Nhi ngươi cũng có ngày này, bị một Trần Chiêu Nghi làm không trở tay được? Bất quá Trần Chiêu Nghi này phải chú ý một chút.

P/s: phù xong một chương nữa, các đọc giả nhớ cổ vũ tớ để có thêm nghị lực vắt não viết tiếp nha~ ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Chương 16

"Tiểu Y mọi chuyện đã sắp xếp xong chưa?" Từ Vân đang cùng Diệp Y đánh caro, lơ đãng hỏi.

"Tất cả đã xong rồi ạ, chỉ chờ diễn viên lên sân khấu." Diệp Y nhẹ nhàng đánh một quân vào tờ giấy tuyên thành.

"Ừm, tối nay sẽ có kịch xem" Giọng điệu hồ hững của Từ Vân vang lên, lại một quân cờ được đánh vào giấy.

Nghĩ tới công việc đầu tiên sắp được thực hiện Từ Vân cảm thấy hài lòng. Kịch muốn hay thì không chỉ cần diễn viên giỏi mà cần phải có đạo diễn giỏi dẫn dắt vở kịch, mà nàng là người đạo diễn đó.

"A" mãi suy nghĩ nên nàng lơ đãng, Diệp Y đã thắng mất rồi.

"Hi hi tiểu thư à, sao tỷ lại sao lãng vậy a, muội thắng rồi tối nay tỷ phải làm phù dung cao cho muội" Diệp Y vui vẻ nói ra yêu cầu.

"Tối nay thì không được, chúng ta phải đi xem kịch hôm khác tỷ sẽ làm phù dung cao, bành đào mật cho muội coi như bù được không?" Từ Vân từ chối

"Đành vậy" Diệp Y dẫu môi

*****

Lục phi là phi nhưng không có phong hào nên chỉ là tòng nhất phẩm. Tuy vậy nhưng tiệc sinh thần của nàng ta cũng không có sơ xài mà cũng xa hoa, linh đình.

Do là tiệc của phi tần lại là không phải nhất phẩm như Quý, Thục, Hiền, Đức nên dù linh đình nhưng cũng là gia yến được tổ chức ở ngự hoa viên.

Bước ra từ Đào Cư Viên Từ Vân dẫn theo Nguyệt Ngôn và Diệp Y hướng ngự hoa viên tới.

Từ Đào Cư Viên đến ngự hoa viên nói gần không gần nói xa cũng không xa. Trên đường có vài ba thái giám treo đèn trên đường, Từ Vân cũng gặp vài tiểu chủ nhưng không đi chung chỉ chào hỏi qua loa rồi nhường các nàng đi trước.

Thong thả đi được một chút, phong cảnh ven đường đã có sự thay đổi. Cách vài bước chân là có một cái đèn lồng thê nên rất sáng có thể thấy được viên đá dưới chân rồi. Đúng là đám người ăn không ngồi rồi chỉ biết xài tiền mồ hôi nước mắt của dân chúng mà không biết cống hiến, một đám bánh bèo vô dụng.

Khi gần tới ngự hoa viên thì Từ Vân gặp Cung Uyển Như cả hai cùng đi chung, trò chuyện rất vui vẻ.

Trong Ngự Hoa viên mọi người đang vui vẻ trò chuyện bỗng im bất khi thấy Từ Vân và Cung Uyển Như sánh vai nhau đi vào mà còn trò chuyện vui vẻ, không ít phi tần thấy cảnh này đều vô nát khăn tay.

Phải biết Cung Uyển Như là tiểu công chúa mà Phong Đế rất cưng chiều, nâng niu trên bàn tay. Mà vị Uyển Như công chúa này phải nói là tính tình đáng yêu nhưng cao ngạo tùy hứng nhưng lại là bảo bối của hoàng thượng. Các nàng dù có không thích nhưng cũng không dám làm gì.

Ngay cả hoàng hậu Cung Uyển Như còn không thích thân cận mà nay vị công chúa này lại cười nói vui vẻ với Trần Chiêu Nghi đây là có chuyện gì xảy ra a.

Từ Vân nhìn ánh mắt ghen tị của đám hi tần cũng không nói gì, lễ phép hành lễ rồi bước tới chỗ dành cho mình rồi xuống.

"Từ Vân tỷ tỷ, đừng ngồi đó lại đây ngồi cùng muội nào" Cung Uyển Như rất thích vị tỷ tỷ này, nàng vốn dĩ không muốn đi nhưng nghĩ lại có thể gặp Từ Vân thì quyết định đi.

Nàng đến đây mục đích là muốn gặp Diệp Từ Vân, mà bây giờ Từ Vân lại muốn ngồi chỗ khác làm sao mà trò chuyện? Nàng không muốn cùng mấy người phụ nữ của hoàng huynh đeo cái mặt nạ tỷ tỷ muội muội. Nên nàng một mực đòi Từ Vân ngồi chung với mình.

Từ Vân nghe Cung Uyển Như nói vậy thì rất vui nàng cũng không muốn cùng đám nữ nhân kia hư tình giả ý tỏ ra tỷ muội thân thiết nhưng trên mặt vẫn lộ ra vẻ khó xử "Nhưng mà không hợp quy củ"

"Không sao, Trần Nghi muội muội cứ ngồi đây đi, là gia yến thôi mà không cần câu nệ." Lần này là hoàng hậu lên tiếng, cười dịu dàng nói.

"Hoàng hậu tỷ tỷ nói đúng là người nhà cả mà Trần Chiêu Nghi đừng sợ, cứ ngồi đi" Thực phi cũng hùa theo hoàng hậu, ai chẳng biết Uyển Như công chúa là bảo bối của hoàng thượng nên cũng lấy lòng nàng mặc dù trong lòng rất rất không muốn.

"Đa tạ hoàng hậu nương nương, đa tạ thực phi nương nương" Uyển chuyển tạ ơn rồi cùng rồi xuống cùng Cung Uyển Như, mà khéo là chỗ này lại là bên trái của hoàng thượng đối diện với thực phi.

Nàng không để ý những ánh mắt cừu hận của nhữ nhân ở đây nhân nhả rồi xuống nói cười vui vẻ cùng Cung Uyển Như.

Không ít nữ nhân nhất là Thực phi càng căm ghét nàng, hừm chỉ là một Trần Chiêu Nghi nhỏ nho mà ngang nhiên rồi đối diện nàng. Ánh mắt Thụ Phi lóe lên tia lạnh nhưng rất nhanh đã biến mất thay vào đó là nụ cười.

Từ Vân cũng nhìn thấy nhưng nàng không để tâm, hừ ta là muốn cho ngươi tức chết để xem ngươi còn chờ đợi được bao lâu.

Không khí trong Ngự Hoa Viên phải nói là giờ đây vô cùng hòa hợp, người ngoài nhìn vào là một màn kiều thê ái thiếp vui vẻ hòa hợp, không khiến ít người ghen tị a~

Khi Từ Vân ăn được gần một nửa đĩa điểm tâm trên bàn thì nhân vật chính của bữa tiệc cũng đã tới.

"Hoàng thượng giá lâm"

"Lục Phi nương nương giá đáo"

Cùng với tiếng thái giám thông truyền là Cung Thiên Phong cùng sánh vai Lục Phi đi vào.

Hoàng hậu dẫn đầu đoàn người thỉnh an "Hoàng thượng vạn tuế"

Lục phi nghiêng người né cái hành lễ của mọi người rồi cũng cúi người hành lễ với Hoàng hậu, Thực phi, Đức phi.

Đám người hành lễ xong ai cũng ngồi về vị trí của mình.

Tiệc sinh thần của Lục phi chính thức bắt đầu, mọi người lên tiếng chúc mừng, tặng lễ vật này nọ.

Lục phi mỉm cười nhận lấy, len lén nhìn Cung Thiên Phong về mong chờ.

"Người đầu đem lễ vật đến cho Lục phi" Cung Thiên Phong cũng khoác tay ra hiệu An Thuận đem quà đến cho Lục phi.

"Tạ ơn hoàng thượng" Lục Phi đỏ mặt e then cảm ơn

Xong phần trao lễ vật thì cũng tới lúc dùng yến. Đoàn vũ nữ từ từ bước lên sân khấu, điệu nhạc vang lên.

Chương 17: Chương 17

Tiếng nhạc du dương, điệu múa uyển chuyển của các vũ cơ làm cho không khí của bữa gia yến càng thêm sinh động.

Tiếng cười đùa chúc mừng, trò chuyện hàn huyên quan tâm của phi tần, làm cho người ngoài nhìn vào thật đúng là một cảnh gia đình hòa hợp, long phượng tường trình.

Từ Vân im lặng ăn điểm tâm, đôi khi cùng Cung Uyển Như trò chuyện, ánh mắt sắt bén lạnh lùng nhìn một màn kia thầm cười khẩy, đây chỉ là phần nổi của tảng băng trôi ‘gia đình hòa hợp’ mà thôi. Những nữ nhân ở đây có người nào mà Cung Thiên Phong thật sự lấy tâm đối đãi? Có mấy người nào không vì vinh hoa phú quý mà chịu kiếp chồng chung?

Yêu sao? Thế giới này thật sự có cái gọi là tình yêu sao? Nếu yêu thì làm sao có thể chấp nhận được việc phu quân mình đêm trước cùng mình đầu ấp tay gối đêm nay lại ôm nữ nhân khác vào lòng? Nếu thật sự yêu nàng ta cam tâm sao? Sẽ không.

Hậu cung là một hệ thống có thể nói là liên qua gián tiếp tới triều đình. Tuy nói quốc quy có nói ‘hậu cung không được can chính’ nhưng mà có ai dám đảm bảo sự tồn tại của hậu cung này không qiền quan tới sự thăng bằng của triều đình?

Tiếng nhạc kết thúc làm một khoảng im lặng kéo Từ Vân dòng suy nghĩ, ngược mắt lên nhìn Phong Đế cho hắn một cái nhìn thông cảm.

Cung Thiên Phong người là Phong Đế cao cao tại thượng, anh tuấn hào hoa, phải nói là một người may mắn là sinh ra đã là con của trời... Nhưng mà người cũng thật là bi ai... Không thể làm điều mình thích, không thể thật tâm yêu một ai, bởi vì một khi người yêu không chỉ hủy hoại người mà người yêu mà ngày người động tâm cũng là ngày người chấm dứt sinh mạng của một đế vương.

Cụp mắt không nhìn nữa, Từ Vân quay sang Cung Uyển Như trò chuyện.

Trên này nhìn xuống Cung Thiên Phong làm sao không nhận ra ánh nhìn thương hại thông cảm của nàng đối với hắn? Nhưng dù vậy thì đã sao, hắn sinh ra trong hoàng cung vận mệnh của hắn là ngày ngày mình tranh ám đấu, hắn không có quyền lựa chọn!

Trong hoàng thất không có cái gọi là tình thâm, đối với hoàng đế như hắn càng không có khái niệm đó.

Đã từng, hắn có suy nghĩ rằng sẽ không cùng các huynh đệ tranh quyền đoạt vị, đã từng suy nghĩ sẽ không giết chết các huynh đệ ruột thịt của mình, đã từng...

Nhưng vị trí thái tử của hắn không cho phép hắn không tranh quyền đoạt vị. Bây giờ hắn đã lên ngôi cửu ngũ chí tôn, tay hắn cũng đã dính không ít máu tươi, trong số đó còn có một người hoàng huynh mà hắn kính trọng.

Người đó đã nói cho hắn nghe một câu mà sau này hắn đã dẹp đi cái suy nghĩ ngây thơ ngày đó người đó đã nói ‘Cho dù ta không muốn giết người thì sao này người lên ngôi hoàng đế rồi sẽ có một ngày người cũng sẽ giết ta, cho nên trước khi người có cơ hội để giết ta thì ta phải vì mình mà ra tay với người! Ta không oán người khi ngày hôm nay người giết ta bởi vì trong hoàng cung này người không giết ta thì sẽ có một ngày người chết dưới lưỡi đao của ta...’ Nói hắt câu ấy người đó cũng trút hơi thở cuối cùng dưới kiếm của hắn.

Giọng nói dịu dàng của Lục phi kéo hắn khỏi trầm mặc “Hoàng thượng thần thiếp có chuẩn bị một vũ khúc mong người thưởng thức”

“Hôm nay là sinh thần của Lục phi, sao trăm nữ tử chối yêu cầu này của nàng chứ, chuẩn” Cung Thiên Phong tỏ vẻ cung chiêu, nhưng dưới mắt là một tia chán ghét không ai phát hiện.

Lục phi e thẹn tạ ơn, nhanh chóng lui xuống thay vũ y.

Đáy mắt Từ Vân lóe lên tia lạnh lóe khi nhìn thấy Lục phi đi thay vũ y, hừm trò hay sắp bắt đầu rồi.

Lục phi trong bộ vũ y mà hồng nhạt, làn váy thướt tha uyển chuyển theo từng bước chân, thắt lưng tơ tằm làm nổi bật lên cái eo thon thả của nàng ta, búi tóc điệu kẻ được cố định bằng một cây trâm san hô làm tôn lên gương mặt thanh tú, làn da trắng nõn của nàng... Nhưng gương mặt này, làn da này sau hôm nay liệu có còn được như thế?

Từ Vân giả dối cho nàng ta một ánh mắt thương hại, Lục phi người cũng đừng trách ta ác độc, Từ Vân ta trước nay chưa bao giờ làm hại người vô tội, có trách thì trách người đã đụng đến người của ta cho nên người có ngày hôm nay cũng chỉ trách người ngu ngốc mà thôi.

Lục phi phát áo, chuyển mình nhanh chóng múa theo tiếng nhạc thân mình đong đưa hòa quyện vào trong tiếng nhạc, ánh mắt như có như không liếc nhìn hoàng đế, thân hình khẽ nghiêng tạo dáng...

Khúc nhạc lên đến cao trào, tiết tấu dồn dập bước chân của Lục phi theo đó cũng nhanh dần rồi điểm chân xoay người...

“Thích” Lục phi ngã xuống sân, không một ai lên đỡ vì chỉ nghĩ đó là cái kết của bài múa.

Tiếng nhạc kết thúc, Lục phi vẫn nằm đó gương mặt bị tay áo che phủ không nhìn rõ cảm xúc, những tiếng xì xào bán tán vang lên khắp sân.

Cung Thiên Phong nhíu mày, Lục phi này tại sao còn không về chỗ? Muốn gây chú ý? Khoang đã, chẳng lẽ?

Nhìn người nằm bất động trên kia Từ Vân cười khê, Lục phi món quà này bốn cung tặng cho ngươi đủ thành ý chứ?

Ngước mắt nhìn Cung Thiên Phong ánh mắt nàng truyền đạt ‘phần ta đã xong, tới ngươi rồi’

Bắt được thông điệp của Từ Vân, Cung Thiên Phong càng khẳng định hơn suy đoán của hân, mỉm cười” Tiểu Thuận tử, kêu cung nữ của Kha Hiên cung đến xem chủ tử của mình đi, làm gì mà còn không chịu đứng dậy?”

Thuận An truyền lời, nhanh chóng cung nữ của Kha Hiên cung hoàn hồn nhanh chóng chạy tới đỡ Lục phi.

“Á” Cung nữ tới đỡ Lục phi giờ gương mặt trắng bệch ngồi bệt xuống sân không nói nên lời sợ hãi chỉ tay về Lục phi vẫn nằm trên sân.

Cung Thiên Phong liếc nhìn Thuận An, Thuận An hiểu ý liền bước nhanh xuống đỡ Lục phi, khi nhìn rõ vẻ mặt của nàng ta sắc mặt hân khê biến, nhanh chóng thả nàng ta ra bước nhanh về phía Cung Thiên Phong, thì thâm vào tai hân.

Cung Thiên Phong thâm trầm, phát tay “Truyền Ngự Y”

Chúng phi tần không biết chuyện gì xảy ra nhưng nhìn về mặt của Thuận An thì biết có chuyện không hay, ai nấy cũng ngừng bàn tán bo bo giữ mình sợ liên lụy.

Ngự y rất nhanh đã có mặt tại ngự hoa viên, nhìn nét mặt Lục phi lúc này đã bất tỉnh bất lý cánh tay bắt mạch, khóe mắt vị ngự y kia thoáng hoảng sợ buông tay rồi nhanh chóng nhìn kỹ mặt lục phi xem xét vết thương.

“Khỏi bẩm hoàng thượng, Lục phi nương nương đã trúng Hồng Miên Phấn” Ngự y cung kính quỳ xuống bẩm báo kết quả. Vị ngự y này sau lưng đỡ một tảng mô hôi, Hồng Miên Phấn, phi tần quả là thâm độc, ra tay tàn nhẫn hân một lần nữa khẳng định sẽ không cho con cháu mình vào hậu cung, nơi này là chỗ giết người không thấy máu.

Cung Thiên Phong nghe tên loại độc kia chỉ nhíu mày cũng không còn biểu hiện gì khác hạ lệnh cho ngự y giải độc. Hừm, Điệp Từ Vân ngươi cũng rất tàn nhẫn đó, lặng lẽ truyền ánh mắt khen tặng cho Từ Vân’ Nguyệt Vân Cung chủ, ngươi thật đủ tàn nhẫn’

Từ Vân giương mi đáp lại sự tán thưởng của Cung Thiên Phong ‘đa tạ’

Cung Thiên Phong thu lại ánh nhìn, thâm trầm ra lệnh” Tra, tra rõ chuyện này cho trẫm, hừ hay lắm kẻ nào lớn mật dám trước mặt trẫm hạ độc thù với Lục phi”.

Ánh mắt Cung Thiên Phong lạnh lùng lướt qua từng người phi tần cuối cùng dừng lại trên người Hoàng hậu, rồi nhanh chóng thu hồi.

Sắc mặt của Hoàng hậu, Thục phi, Đức phi cùng những người khác bị Cung Thiên Phong nhìn đến xanh xao. Mọi người hít ngậm khí lạnh trong lòng khê giật mình.

Hồng Miên Phấn là một loại độc tuy không giết được mạng người nhưng nó lợi hại ở chỗ là khiến cho nạn nhân da dẻ bị hủy hoại, mà đối với một nữ nhân mà nói thì chuyện da dẻ bị hủy chẳng khác nào giết chết nàng ta, nhưng càng đau khổ hơn là một khi trúng độc nạn nhân không thể nào có ý nghĩ tự tử, như vậy sẽ để cho nàng ta sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Xử Phạt

Chính điện Kha Hiên Cung

Cung Thiên Phong bày ra vẻ mặt thâm trầm giận dữ vì người mình thương yêu đã bị thương, cho những kẻ trong phòng nhìn một chút.

Hoàng hậu cũng không khá hơn, nhưng không phải vì Lục phi bị thương mà nàng ta này giờ nhìn thần sắc hoàng thượng hình như rất coi trọng Lục phi này, còn nữa vụ này là ai làm? Thục phi? Đức Phi?

Trên mặt mọi người cùng chung một vẻ mặt lo lắng, tương tiếc thông cảm cho Lục Phi kia, còn trong lòng thì...âm thầm cầu cho nàng ta chết quách đi.

Từ Vân nhìn một mảng thì quả thật nàng muốn cười nha, gì chứ mấy nữ nhân ở hậu cung này không đi làm diễn viên thì thật là uổng phí tài năng nha~

Từ Vân nàng bây giờ dù rất rất muốn về Đào Cư Viên nhưng mà vì vở kịch đang đến hồi gay cấn nên đạo diễn có tâm là nàng sẽ cố gắng ở lại thôi.

Cung Thiên Phong trầm mặc, Diệp Từ Vân nàng ta đã bố trí cái gì? Ai sẽ là người hứng chịu hậu quả? Vở kịch chỉ đơn thuần là hại Lục phi mất đi nhan sắc? Nếu mà vậy thì Nguyệt Vân Cung chủ này chỉ có vậy thôi sao?

Cung Thiên Phong cả người tỏa ra hàn khí, hân im lặng không lên tiếng nhưng cũng làm người ta phát run.

"Khởi bẩm hoàng thượng mọi chuyện đã được tra rõ rồi ạ" Thuận An đã lấy được kết quả điều tra, vội vàng khởi bẩm.

Chính Thuận An hân cũng không ngờ chuyện đầu độc Lục phi này tra ra lại có liên quan tới nhiều chuyện như vậy.

"Nói" Cung Thiên Phong lạnh lùng ra lệnh, hân chờ xem cái kết của vở kịch này là gì?

"Khởi bẩm hoàng thượng, độc của Lục phi nương nương trứ có trên vũ y của nương nương, nô tài đã điều tra kẻ hạ độc lục phi nương nương là Trang Hình. Trang thượng cung của thượng cung cục, Trang Hình nàng ta khai báo nàng ta là người của Thục Phi nương nương, là mấy ngày trước nàng ta nghe Thục phi nương nương ai oán buồn bã nên mới tự ý đoán ý chủ nên mới làm vậy..."

Thuận An nói kết quả, sắc mặt của Thục phi lại tái đi một phần, chuyện này rốt cục là gì nàng quả thật cũng có dụng tay dụng chân một chút, nhưng đã chặn đầu mối rồi tại sao lại?

"Còn gì nữa, nói hết ra cho trẫm" Cung Thiên Phong hân chính là không tin sự sắp xếp của Diệp Từ Vân chỉ có như vậy"

"Hồi hoàng thượng còn có, mấy ngày trước khi may áo cho Lục phi có cung nữ thấy cung nữ của Chiêu Dương Cung bên người của hoàng hậu có đi thượng cung cục" Theo câu nói sắc mặt của Hoàng hậu cũng theo đó mà hết xanh rồi đỏ cuối cùng là trắng bệch.

"Hừ, giỏi giỏi hay cho một Hoàng hậu, Thục phi các người tưởng mình cao lắm à, chán quá phải không? Được trẫm cho các người xem, mình cao như thế nào" Cung Thiên phong lạnh lùng quát, sát khí tỏa ra nồng đậm.

"Hoàng thượng thân thiếp bị oan" Hoàng hậu cùng Thục phi đồng loạt quỳ xuống kêu oan.

"Hừ, oan à, được trẫm cho các người xem các người oan chỗ nào, Tiểu Thuận Từ đem cho các nàng ta xem!"

Thuận An đem nhân chứng vật chứng lên trước mặt Hoàng hậu và Thục phi các nàng ta khi nhìn thấy thì sắc mặt trắng bệch, sợ hãi sức lực không còn ngã xuống.

"Thấy chưa, oan lắm à sao các người không kêu oan cho trẫm nữa xem" Cung Thiên Phong sát khí bao trùm bước tới cạnh Hoàng hậu và Thục phi.

"Thuận An đem tiền tỳ Trang Hình cùng tiền tỳ của hoàng hậu và thục phi lôi xuống trẫm, Hoàng hậu, Thục phi quản người dưới không nghiêm cấm túc ba tháng, Cung vụ giao lại cho Đức phi cùng Lục phi" Cung Thiên Phong đưa ra hình phạt.

"Vị trí thượng cung để đó sau lại bổ sung, Bãi giá Dưỡng Tâm Điện" Nói xong Cung Thiên Phong phát tay bỏ đi về tẩm cung.

Vở kịch này tuy nạn nhân không chết nhưng cũng bị hủy dung thử hỏi sẽ không thù sao? Nhìn kĩ lại mọi chuyện, trước giờ Hoàng hậu cùng Thục phi hại người không ít mà lần này lại bị bắt được? Sẽ không trùng hợp đi? Kết thúc Hoàng hậu, Thục phi bị cấm túc, Lục phi hủy dung, Thượng Cung giáng chức trong màn kịch này người ngoài nhìn vào ai sẽ là người được lợi nhiều nhất, tất nhiên là Đức phi nương nương rồi.

Cung Thiên Phong thầm tán thưởng phong cách làm việc của Diệp Từ Vân, làm chuyện này chẳng những không để lại dấu vết mà còn hất nước lên người khác, chỉ một nàng Hồng Miên Phân mà làm cho hậu cung của hân tổn hại đáng kể.

Hoàng hậu và Thục phi bây giờ qua khỏi chấn động, các nàng cũng không tổn thất gì lắm, nhưng d9eiu62 đáng nói là các nàng làm việc chưa từng sơ xuất mà lần này lại cũng là trùng hợp quá đi? Suy nghĩ kĩ lại chuyện này ai cũng dính ít nhiều mà Đức phi lại không bị gì? hừ lợi nhất là nàng ta rồi.

Thục phi thảm hận, Đức phi người được lắm dám tính kẻ bản cung, người sẽ phải trả giá.

Hoàng hậu im lặng đứng dậy hồi cung, suốt dọc đường nàng ta không nói gì chỉ im lặng suy nghĩ. Nàng biết chuyện này tuyệt đối không đơn giản như vậy, phải cẩn thận điều tra thêm...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chương 19

Cung Triều trải qua sinh thần của Lục phi đã có những thay đổi lớn.

Triều đình Mục Hình_Mục Thượng Thư trước kia có quan hệ không thuận theo cũng không xa lánh Lưư Kỳ Khôi_Lưư Ngự Sử giờ đã có ranh giới rõ ràng.

Địch Tướng Quân_Địch Hệ Danh cũng vì chuyện này mà trở mặt với một đồng minh Ngự Sử, vạch ranh giới rõ ràng.

Phe phái của Địch Hệ Danh cũng dần chia năm xẻ bảy, một bên nịnh hót Lưư Kỳ Khôi nhưng là số ít, một bên ủng hộ Địch Hệ Danh là đa số.

Lặng lẽ nhìn cục diện trên Triều, Cung Thiên Phong rất hài lòng với kết quả này. Người xưa nói phá thành cách đơn giản nhất là làm cho nó tự sụp đổ từ bên trong.

*****

Tiết trời cũng đã chuyển dần sang mùa thu, không khí đã mang một chút se se lạnh.

Dưới gốc hoa đào, Từ Vân ngồi thẩn thờ trên xích đu ngắm sắc trời vào thu, một cơn gió mang hơi lạnh thổi qua mái tóc nàng, Từ Vân khẽ xiết áo choàng đứng lên.

Haiz, tự nhiên nổi hứng lãng mạng làm gì, Từ Vân lắc nhẹ đầu tiếc nuối nhìn bầu trời trong xanh đi vào trong điện sưởi ấm.

Bước vào trong phòng hơi ấm từ các lò than làm sắc mặt Từ Vân có thêm ánh hồng, vui vẻ hít sâu vào nàng bước nhanh tới ghế quý phi.

"Tiểu Y muội đem ít trà sen đem từ Nguyệt Vân Cung chúng ta tới đây và lấy một ít điểm tâm trái cây đến đây" Từ Vân dựa người vào ghế quý phi ấm áp.

"Tiểu Ngôn muội bỏ thêm một ít hoa oải hương vào lư hương đi"

Nguyệt Ngôn, Điệp Y nhanh chóng theo lệnh nàng đi làm việc.

Trong điện còn lại Từ Vân nàng thả lỏng áo choàng dựa vào ghế quý phi mềm mại, nhắm mắt dưỡng thần.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: chương 20

Đào Cư Viên

Từ Vân ngủ say khí lạnh thấm qua chăn nàng khiến nàng nhúm mày bất giác dịch người lại gần nguồn nhiệt.

Tựa như vẫn còn thấy lạnh, nàng nhit người thêm chút nữa, cọ cọ tìm chỗ thoải mái tiếp tục ngủ say.

Từ Vân ngủ thì rất an ổn nhưng mà... là cho một nam nhân nào đó một đêm khó ngủ a~ (um.um... tại sao khó ngủ thì mí bạn cảm phiền đừng trí tưởng tượng tiếp nha~~~)

Trải qua một đêm thoải mái, không lạnh Từ Vân sáng khoái vron vai... um nhưng có cái gì nó sai sai... Nhìn xung quanh nàng ngờ nghệch đâu có gì đâu? rốt cuộc là sai ở chỗ nào a~

Vứt bỏ cái gì sai sai ra sau đầu, nàng ngồi dậy...

Nhưng mà hình như có cái gì đó kỳ kỳ, nhìn xuống người nàng tròn to mắt hèn gì nàng cảm thấy có cái gì không đúng thì ra là cái này. Cánh tay rắn chắc của Cung Thiên Phong đang nằm chêm chệ trên eo nàng.

Nàng nàng từ khi nào mà nằm trong lòng của cung Thiên Phong a. Hắn không phải là tự ôm nàng đó chứ? Nhấn mày từ từ lật lại trí nhớ bị lạnh làm cho đình trệ của nàng.

Um tối qua trời lạnh, Cung Thiên Phong tới Đào Cư Viên của nàng đóng kịch... um sao đó lên giường... mỗi người một cái chăn an ổn ngủ... rồi hình như, nàng cảm thấy hơi lạnh... rồi nàng dịch người vào trong... rồi thấy nguồn nhiệt rất ấm thế là nàng nàng dựa vào, um hình như còn ôm nguồn nhiệt nữa thì phải?

Ắc, nàng hình như cả đêm qua đã ăn đậu hủ của Cung Thiên Phong thì phải? gõ gõ đầu mình tự trách, haiz cũng không thể trách nàng được nha mỗi khi trời lạnh là đầu óc nhạy cảm của nàng liền bị đóng băng a.

Tự trách thì tự trách vậy thôi chứ về mặt của nàng thì cũng bình thường xem như được ca ca ôm thôi với lại ca ca này cũng rất soái nên ăn đậu hủ của ca ca thì hông sao đâu nhớ?

Duy trì về mặt bình thần, nàng nhấc cánh tay của ai đó ra, bước xuống giường chải đầu rửa mặt.

Bỏ lại Cung Thiên Phong ngủ say ở trên giường Tử Vân bước nhanh qua bình phong gọi người mang nước tắm.

Cung Thiên Phong từ khi Tử Vân thức thì hần cũng đã tỉnh rồi, nhưng hần muốn xem biểu hiện của nàng khi phát hiện ra mình nằm trong lòng hần, nhưng mà hình như nàng không có cảm xúc gì khi thấy mình đột nhiên bị một nam nhân ôm như vậy? Hay là nàng đã quen với điều đó?

Nheo mắt nghỉ ngơi, Cung Thiên Phong rời giường. (ha ha Phong ca à anh là đang ghen?)

*****

Xoẹt!

Keng!

Rắc!

Rầm!

Tiểu thư, tiểu Ngôn hai người đừng đấu nữa nha~, Diệp Y từ bên ngoài đem đến một ít trà và điểm tâm cho Tử Vân.

A~, cạch! Diệp Y vừa nhìn hậu viện liền hoảng hốt bỏ mâm đang cầm trên tay vội vàng chạy về một phía.

"Ôi ôi ôi cây hoa mẫu đơn của muội, ai ai ai?" Diệp Y neho mắt về mặt hung tợn nhìn về phía Tử Vân và Nguyệt Ngôn tìm hung thủ.

Ôi trời ơi, Cây hoa mẫu đơn đáng thương của nàng làm thế nào mà hôm qua vẫn còn tươi tốt trở hoa thế mà lúc này lạ thân một nơi gốc một ngã rồi...

Tử Vân và Nguyệt Ngôn về mặt lảng tránh quay đầu hướng đến bàn uống trà, ai luyện võ một hồi thật khát nước a~

Diệp Y nào dễ buông tha? Cây mẫu đơn này là nàng cự khổ trồng vun bón mới nở hoa đẹp đến vậy, vậy mà... hừ nàng sẽ vì cây hoa tội nghiệp mà tìm hung thủ đòi công đạo!

"Tiểu thư là tỷ phải không?" Diệp Y về mặt âm ức truy hỏi

"Không phải tỷ" Tử Vân thản nhiên trả lời

Diệp Y quay sang Nguyệt Ngôn ánh mắt nguy hiểm

"Cũng không phải ta" Nguyệt Ngôn mặt không đổi sắc trả lời.

"Ở đây chỉ có hai người, không phải hai người thì là ai hả?" Diệp Y bực tức hỏi lại.

"Là muội" Tử Vân giọng điệu là điều tất nhiên chỉ Diệp Y

"Muội?"Diệp Y nghi hoặc hỏi lại

"Đúng vậy"

"vậy tỷ nói xem tại sao lại do muội?" Diệp Y nở nụ cười hỏi.

"Muội nói xem chỗ này có phải là chỗ để luyện võ" Tử Vân không giải thích mà mỉm cười hỏi Diệp Y

"Đúng" Diệp Y thấy có cái gì không đúng ở câu hỏi Tử Vân đưa ra nhưng vẫn gật đầu xác nhận.

" Muội nói có phải khi luyện võ đao kiếm vô tình, nói cách khác là kiếm không có mắt?" Tử Vân hài lòng với câu trả lời của Diệp Y, nụ cười càng sâu tiếp tục hỏi.

"Đúng vậy" Diệp Y tiếp tục ngơ ngếch trả lời.

"Vậy thì, cây hoa của muội thành ra như vậy là do muội, chứ không phải do bọn tỷ" Tử vân cười điểm lệ vô vô vai Diệp Y cho lời giải thích.

"Thôi tỳ đi tắm đây" Nhân lúc Diệp Y còn bận tiêu hóa lời Từ Vân nói, nàng nhanh chóng quay lưng.

Đợi tới khi tiêu hóa hết từ ngữ ý nghĩa của các câu hỏi Từ Vân hỏi mình nãy giờ Diệp Y mới biết nàng đã bị người nào đó cho vào tròng.

Ngược mặt tìm kiếm hung thủ thì bóng dáng của Từ Vân đã khuất dạng.

"Tiểu thư, tỳ... tỳ được lắm!" dặm chân hậm hực thu dọn đi ra khỏi hậu viện.

P/s: phù xong thêm một chương, mọi người cho mình xin lỗi về độ dài của chương 19 nha! lúc đó mình lười nên hông viết tiếp, đã bảo là đừng duyệt thể mà ai quen duyệt lun rồi.... thành thật xin lỗi nha!!!

A các bạn nhớ cmt ủng hộ mình nha! Đang lười cần có động lực a~~~~

Cám ơn

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

cầm tấu chương vùng bút khoanh tròn vài điểm rồi lại cầm thêm một cái khác. Nhìn nội dung trong tấu chương Cung Thiên Phong mày kiếm khẽ chau.

Hừ, cũng là hết nhẩn nại rồi đi?

Đặt tấu chương xuống, Cung Thiên Phong vùng bút hàng chữ rồng bay phượng múa nhanh chóng hiện ra dưới tờ giấy Tuyên Thành, gấp lại cẩn thận bỏ vào phong thư đáy mắt thoáng hiện tia lạnh khốc.

“Kim Tuấn”

“Tham kiến Hoàng Thượng?” Kim Tuấn nghiêm chỉnh.

“Đem cái này giao cho Kim Tướng Quân”

Giao phong thư cho Kim Tuấn xong Cung Thiên Phong tiếp tục phê tấu chương.

“Thần xin cáo lui” Kim Tuấn xoay người lui ra cửa, thân ảnh thoắt cái biến mất trong tầm mắt của hộ vệ ra khỏi hoàng cung.

-----*****

“Nương nương, sắp tới Cẩm Tú Đăng rồi, năm nay người sẽ tổ chức như thế nào?” Thanh Tú nhạ nhàng bóp vai hỏi.

“Chắc gì bổng cung đã nắm quyền? Cái vị ở Chiêu Dương Cung cũng không phải dễ chung a, Cẩm Tú Đăng này sau lại tới tay Đức Phi ta được?” Đức Phi nhắm mắt hưởng thụ cười khê.

“Nương nương thứ cho Thanh Tú lảm lòi, Hoàng Hậu tuy đã hết cảm tức nhưng quyền chưởng quân hậu cung vẫn còn trong tay người...” Thanh Tú lấp lửng ý tứ.

“Chưa biết được gì đâu, ý chỉ hoàng thượng còn chưa hạ bản cung làm sao dám quá phận đây, hử?” Đức Phi rút rè nói.

“Là Thanh Tú lảm lòi, nương nương anh minh” Thanh Tú nhận lỗi.

Hai chủ tớ kẻ xướng người họa vô cùng ăn ý.

Từ lúc đăng cơ đến nay Hoàng Thượng đối với Hoàng Hậu tuy không sủng nhưng vẫn là tương kính như tân, nay nàng ta đã hết hận cảm tức nhưng quyền chưởng quân lục cung vẫn ở trong tay Đức Phi nàng... Chẳng lẽ?

Ha! nếu khả năng kia là thật thì có hay không khả năng người kế nhiệm sẽ là nàng đi?

Nghĩ đến đây tâm tình Đức Phi cao hứng liền ban cho Thanh Tú một cái trăm bạc.

-----*****

Lục phi nàng từ khi bị hạ độc thì mặt luôn luôn che đi bởi cái màn che mặt. Dung nhan xinh đẹp ngày kia của nàng đã bị cái Hồng Miên Phấn này hủy

hoại.

Lục phi bị hủy dung nhưng không có cảm giác muốn tìm cái chết mà trong suy nghĩ toàn là hận.

Lục Phi nàng đã không chết thì nàng sẽ cho kẻ hại nàng sống không bằng chết.

Sát khí từ người nàng ta tỏa ra khắp đại điện Kha Hiên Cung, đã dám hại hại còn có bản lĩnh để nàng sống thì kẻ đó cũng phải chuẩn bị tâm lí bị nàng cắn ngược lại đi.

Đêm Kha Hiên Cung

Loading...

“Nương nương, Hoàng thượng... Hoàng thượng ngài ấy...” Hiên Nhi vẻ mặt hứng khởi chạy vào chính điện Kha Hiên Cung.

“Hiên Nhi có chuyện gì sao? Hoàng thượng ngài ấy làm sao?” Lục phi lúc này đang vẽ tranh, dưới ngòi bút của nàng đang đắp một nam nhân dần dần hoàn thiện trên giấy tuyên thành.

Nam nhân trong tranh đáng vẽ tiêu soái, gương mặt tuấn mĩ, ánh mắt thâm trầm mà lạnh nhạt, mày kiếm cương nghị là toát lên phong thái của vương giả. Không sai người trong bức họa kia là Hoàng đế của Cung Triều _ Cung Thiên Phong.

“Nương nương, vừa rồi người của Dưỡng Tâm Điện đến báo tối nay Hoàng Thượng sẽ đến đây dùng bữa a” Hiên Nhi vui vẻ thông báo.

Không trách được Hiên Nhi cao hứng nha, Lục Phi của nàng bị hủy dung nhưng Hoàng Thượng không có ghét bỏ mà hôm nay lại muốn đến đây ăn tối nha~

Chuyện Hoàng thượng sẽ đến dùng bữa làm cho trên dưới Kha Hiên Cung vô cùng náo nhiệt.

Mọi người nhanh chóng chuẩn bị.

“Nhanh, Hiên Nhi mau kêu người mang nước vào bồn cung muốn tắm” Lục Phi cũng cao hứng ra lệnh.

“Hiên Nhi vui vẻ lĩnh mệnh, lui ra ngoài giao phó”

Thời gian dùng bữa cũng đã tới, trên bàn ăn đã bày đầy món ngon đủ loại hương sắc.

“Hoàng Thượng giá lâm” Tiếng công công thông truyền vang lên.

“Thần thiếp tham kiến Hoàng Thượng” Lục phi ủy mị hành lễ.

“Ái phi miễn lễ, nào tới đây dùng bữa đi chắc nàng cũng đói rồi” Cung Thiên Phong đỡ Lục Phi tới bàn ăn.

Cung Thiên Phong cùng Lục phi vui vẻ dùng qua bữa tối, giờ cùng nhau thưởng trà tâm sự.

“Lục phi thật là ủy khuất nàng rồi, Trẫm sẽ tìm những danh y đến chữa mặt cho nàng thời gian này nàng hãy cố gắng nhé” Cung Thiên Phong thâm tình cầm tay Lục phi an ủi, ánh mắt nhu hòa nhưng lại không thể tìm ra một chút nhu tình nào trong đấy.

“Thần thiếp không sao, sẽ không ủy khuất đa tạ Hoàng Thượng” Lục phi nhu nhược dựa vào người Cung Thiên Phong khẽ nói.

“Nàng không sao là tốt rồi, thời gian này nàng phải cố gắng tịnh dưỡng thân thể biết chưa?” Cung Thiên Phong thâm tình dặn dò.

“Ân, thần thiếp sẽ chăm sóc bản thân” Lục phi dịu dàng khẳng định.

Nàng tất nhiên sẽ chăm sóc bản thân mình thật tốt để còn đã thù, nàng sẽ trả lại cho những kẻ hại nàng phải hứng chịu bấy giờ gấp ngàn lần.

Hôm nay Hoàng thượng đến đây thăm nàng còn hứa hẹn sẽ tìm danh y để chữa mặt cho nàng, phải chăng trong lòng Hoàng thượng có chỗ cho nàng?

Nghĩ đến đây hận ý trong lòng nàng càng sâu, ý nghĩ trả thù càng thêm vững chắc.

“Được rồi, vậy nàng nghỉ ngơi sớm đi, Trẫm còn chính sự cần giải quyết” Xong việc Cung Thiên Phong đứng dậy rồi đi

“Cung tiễn Hoàng thượng” Lục Phi bước theo sao Cung Thiên phong cung tiễn thánh giá.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Cung Thiên Phong như mọi ngày buổi chiều sẽ đến Kha Hiên Cung dùng bữa sẽ đi “xử lý chính sự” không biết vô tình hay cố ý mà khi ra khỏi Kha Hiên Cung sẽ không đến cung của phi tần nào mà chỉ về Đường Tâm Điện.

Tối nay là ngoại lệ Cung Thiên Phong khi thăm Lục phi không về Đường Tâm Điện mà đến Đào Cư Viên của Từ Vân.

Cung Thiên Phong hẳn cũng không hiểu chính mình, mấy hôm nay hẳn đã cố ý không đến Đào Cư Viên hai người muốn bàn bạc trao đổi gì thì chỉ nhờ người truyền lời hoặc đưa thư, mà hôm nay lại muốn đến xem nàng thế nào?

Nghĩ mãi bước chân không khống chế cũng đã ở trước Đào Cư Viên, thôi thì đến rồi thì vào vậy.

Cung Thiên Phong bây giờ muốn xem nàng làm gì nên không cho người thông truyền và lặng lẽ đi vào.

“Cung chủ, tỷ tỷ sao lại không nhường nhịn muội a~”

“Trên chiến trường không có chuyện nhường nhịn đâu Tiểu Ngôn, muốn người ta nhường muội thì đi tìm Sở Kì nhà muội đi” Từ Vân rất không có khí khái trêu ghẹo

“A~” Nguyệt Ngôn á khẩu, mặt đỏ lừ vì e thẹn. Nàng cũng rất nhớ Sở Kì ca của nàng nha~

“A a a Tiểu Ngôn đỏ mặt rồi kia, trời ạ e thẹn gì chứ” Diệp Y cười rộ hòa theo Từ Vân.

“Ta nói tiểu Ngôn à, muội với a Kì cũng sắp thành thân rồi ngại ngần gì nữa? Há?” Từ Vân vui vẻ, uống trà.

“Sao lại không e thẹn chứ, người ta... người ta là thực nữ a~” Nguyệt Ngôn e thẹn trả lời.

“Phốc, khụ... khụ...” Từ Vân sắc cả nước trà, trời ạ Nguyệt Ngôn thực nữ? Cho nàng xin đi!

Giang hồ ai chẳng biết Thủy Đại Nhân Nguyệt Ngôn của Nguyệt Vân Cung giết người không cần đao? Nàng ta toàn độc thôi! Người nào là mục tiêu của nàng thì có ai không chết vì độc? trên tử thi chỉ có một vết xước da là nhiều lắm rồi! Thực nữ thực nữ.... thôi cho nàng kiêu cái vạ nàng ha!

“Ha ha ha ha sắc chết tỷ” Nguyệt Ngôn nhìn Từ Vân sắc nước cười thỏa mãn, hừ dám trêu ghẹo nàng.

“À Cung chủ xem ra tối nay trời sẽ rất lạnh đấy!” Diệp Y nhìn cửa sổ phỏng đoán.

“Um, thật là phiền chết đi được phẩm cấp của ta chỉ là Chiêu Nghi than không đủ dùng nha~” Từ Vân ai oán, nàng nếu mà vô đây hành hạ mình như vậy thì nàng sẽ không tự thân vận động đâu. Đúng là kẻ đá đập chân mình mà.

“Cung chủ, hay tối nay muội ngủ cùng tỷ nhé?” Diệp Vân lo lắng đề nghị.

“Đúng đó hay tỷ để tiểu Y ngủ cùng tỷ đi trời sẽ lạnh lắm đấy!” Nguyệt Ngôn cũng lo lắng

“Aiz.. đành vậy thôi, bây giờ mới thu thôi mà đã như vậy rồi vào mùa đông thật không biết ta biết thành cái gì nữa a” Từ Vân than thở.

“Ukm, vậy muội đi lấy thêm chăn” Diệp Vân gật đầu đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Cạch, A.. vừa bước ra khỏi cửa Diệp Y không khỏi giật mình, Cung Thiên Phong hẳn sao lại ở đây a? Khôn người định hành lễ thì đã thấy Cung Thiên Phong ra hiệu khỏi cần, nàng liền bước qua người hẳn đi về phòng mình. Nàng còn phải đi lấy chăn.

Cũng không định tiếp tục đứng ở bên ngoài Cung Thiên Phong trực tiếp đi vào trong điện. Aiz trời hôm nay đúng thật hơi lạnh.

Thấy bóng dáng của Cung Thiên Phong, Từ Vân cũng hơi bất ngờ nhưng rất nhanh trở về dáng vẻ điềm tĩnh.

Nghĩ hai người có chuyện cần bàn Nguyệt Ngôn đi ra ngoài canh gác.

Trong phòng còn lại hai người, Cung Thiên Phong lên tiếng hỏi thắc mắc “Bình thường nàng cũng cần người ngủ cùng?”

“A, không” Từ Vân ngạc nhiên với câu hỏi của Cung Thiên Phong.

Loading...

“Vậy tại sao Diệp Y muốn cùng nàng ngủ? Không đủ ấm à?” Cung Thiên Phong nhú mi. Hẳn nhớ không lầm với cảm vị Trần Chiêu Nghi của nàng về than thì không thua phong vị Phi là mấy đâu?

“Ukm, lạnh” Từ Vân tiếp tục hờ hững đáp, muốn biết thì nàng nói cho biết dù gì chuyện nàng bị lạnh khi trời lạnh thì cũng không phải bí mật gì.

“Than không đủ dùng? Trẫm cảm thấy rất ấm đấy chứ?” Cung Thiên Phong từ khi bước vào trong thì cảm thấy rất khác biệt rồi, bên trong này cũng rất ấm sao nàng lại thấy lạnh?

“Than không ấm bằng người” Từ Vân 'hồn nhiên' đáp.

“Ồ!” Cung Thiên Phong ngạc nhiên vì câu trả lời của nàng. Phải hay không hẳn khi ngủ cùng nàng sẽ được ôm nàng?

“Ta nói huynh, đến đây là để hỏi về chuyện này thôi?” Từ Vân khó hiểu nhìn Cung Thiên Phong hỏi ngược lại.

Cung Thiên Phong hẳn không phải là rảnh quá đến đây nói chuyện phiếm cùng nàng đi? Từ Vân hơi khó hiểu nhìn hắn.

“Ách.. không chỉ là muốn đến đây với nàng thôi, sẵn tiện muốn nghe thử kĩ nghệ của Nguyệt Vân Cung chủ nàng đây!” Cung Thiên Phong tìm lí do trả lời.

“À, hôm nay ta cũng muốn đàn sẵn thì đàn cho Hoàng Thượng huynh nghe vậy”

Ôm đàn, Từ Vân thành thực khảy đàn.

Tuổi nào nhìn lá

Vàng úa chiều nay

Tuổi nào ngồi hát mây bay ngang trời

Tay măng troi trên vùng tóc dài

Bao nhiêu con mơ từng tuổi này

Tuổi nào.. ngơ ngác tìm tiếng..

Gió heo mây

Tuổi nào vừa thoáng buồn áo gầy vai

Tuổi nào gầy thoáng dấu chân chim qua trời

Xin cho tay em còn muốt dài

Xin cho cô đơn vào tuổi này

Tuổi nào lang thang thành phố

Tóc mây cài*

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

”Bốp bốp bốp... lời đồn thật chẳng sai! Nguyệt Vân Cung Cung Chủ thật là kì nữ!” Cung Thiên Phong nghe xong khúc nhạc liền vỗ tay khen ngợi.

“Phong Đế khen nhầm, chẳng dám nhận a~” Từ Vân khiêm tốn

Um mới biết tỷ đây là kì nữ à? hô hô tỷ đây đương nhiên là kì nữ nha~ tài sắc vẹn toàn a. Hô hô hô (xin mọi người thông cảm nãy quên cho Vân tỷ uống thuốc! Tỷ í thiếu thuốc là vậy đó Aiz... *kéo áo Từ Vân* đi vào uống thuốc mau!)

Nhìn Từ Vân trong phòng ấm áp thế này mà nàng lại choàng một cái áo lông cáo thật dày khẽ nhủ mày, ánh mắt khẽ biến Cung Thiên Phong bắt chợt hướng Từ Vân vẫy tay “Lại đây”

“Gì a” Từ Vân ngạc nhiên nhìn Cung Thiên Phong, có gì không nói vẫy tay với nàng làm gì?

Mặc dù vậy nhưng Từ Vân vẫn đứng dậy bước tới chỗ Cung Thiên Phong ngồi xuống. “Có chuyện gì thế?”

“Ồ..” Vừa ngồi xuống Từ Vân liền bị Cung Thiên Phong ôm vào lòng. Rơi vào vòm ngực rắn chắc Từ Vân luống cuống Cung Thiên Phong hần hần là muốn làm gì à? Khi không động tay động chân?

Ngước mắt hoài nghi nhìn Cung Thiên Phong “Cung Thiên Phong huynh muốn làm gì?”

“Ôm nàng” Cung Thiên Phong dĩ nhiên nói.

“Cái gì?” Từ Vân nàng thật bị dọa không nhẹ nha! Tên này lạnh quá hần đồng bị đông cứng à?

“Không phải nàng nói người ấm hơn than sao? Cung Thiên Phong dừng dừng hỏi ngược lại nàng.

“Thế nên?” Từ Vân mơ hồ

“Ta ôm nàng sẽ ấm hơn” Cung Thiên Phong ôm chặt hơn khẳng định.

“Ồ” Từ Vân biết mục đích của hần cũng không hỏi nữa cọ cọ tìm chỗ thoải mái nhất dựa vào. Ừm hần muốn làm máy sưởi thì nàng sẽ cho dù gì được lời cũng là nàng! Ôm thôi mà chẳng mất miếng thịt nào!

Cảm thấy nàng không thắc mắc nữa Cung Thiên Phong dịch dịch người cho nàng dựa thoải mái hơn.

“Từ Vân, nàng nói xem Cẩm Tú Đẳng năm nay ta nên để ai chủ trì?” Cung Thiên Phong vô tư hỏi

“Không phải huynh đã có chủ kiến rồi sao?” Từ Vân thoải mái đáp.

“Ồ, muốn nghe thử ý kiến của Cung Chủ nàng đây?”

“Um, dựa theo tình hình hiện nay hậu cung có vẻ hơi mất thăng bằng, Hoàng hậu và Thục phi sau sự kiện Lục Phi có vẻ hơi cùng thuyền tuyển đối nghịch với Đức Phi” Từ Vân phân tích tình hình

Loading...

Cung Thiên Phong im lặng chờ nàng nói tiếp.

“Đức Phi một tháng qua nắm cung quyền chắc cũng tự làm cho bản thân không ít việc, tuy nói Đức phi còn giữ cung quyền nhưng nếu so với Thục phi hay Hoàng hậu đều không thể chống lại, Lục phi thì không cần bàn. Muốn lấy lại thăng bằng chỉ còn thêm phe cánh cho Đức Phi đủ sức kiềm chế Hoàng Hậu và Thục Phi” Từ Vân nói một tràng dài khát nước cánh tay vươn đến ẩm trà trên bàn.

Cung Thiên Phong vói tay rót trà cho nàng “Nếu như không thể tăng thêm phe cánh cho Đức Phi?”

“Đa tạ” Từ Vân nhận ly trà từ Cung Thiên Phong uống hết.

“Nếu không thể thêm sức cho Đức phi thì làm cho liên minh mờ nhạt của Thục Phi và Hoàng hậu đức đi, ghê sò đánh nhau a” Từ Vân mỉm cười.

“Ồ” Cung Thiên Phong chờ nàng nói tiếp

“Cẩm Tú Đẳng này là thời điểm thích hợp để tạo sóng ngầm nha!” Từ Vân bí hiểm cười

“Chỉ giáo cho” Cung Thiên Phong nghi hoặc.

“Nếu như ngài để Lục Phi cùng Đức Phi chủ trì Cẩm Tú Đẳng, rồi ta sẽ cho thêm ít tin đồn không biết sẽ có chuyện gì thú vị nữa đây?” Từ Vân thú vị đoán.

“Ồ, thật mong đợi” Cung Thiên Phong bỗng nghĩ đây cũng là một ý kiến hay.

Khẽ xiết vòng eo mảnh khảnh của nàng, Hần phát hiện nàng đã ngủ thiếp đi. Ánh mắt hiện lên tia bất đắc dĩ thật là nàng có phải hay không quá coi trọng hần rồi? Ngồi như vậy cũng ngủ được xem ra nàng rất mệt!

Tia sùng nịnh kia chính Cung Thiên Phong cũng không phát hiện ra, hần nhẹ nhàng bế nàng hướng giường đi tới.

Đặt nàng gọn gàng trên giường, tự mình leo lên Cung Thiên Phong phủ chắn lên cho cả hai rồi kéo nàng vào lòng sưởi ấm. Um nàng lạnh phải ôm.

Từ Vân mơ màng tìm chỗ thoải mái rồi ngủ ngon lành.

Cung Thiên Phong cũng thoải mái đi bầu bạn với Chu Công.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 24: Chương 24

Chiêu Dương Cung

Thuận An cuộn thánh chỉ vừa tuyên khom người “Hoàng hậu nương nương mời tiếp chỉ”

“Thần thiếp tạ ơn hoàng thượng” Hoàng Hậu tiếp chỉ, trong lòng hồ nghi.

Nàng đã hết hạn cấm túc hơn mười ngày rồi sao tận đến hôm nay Hoàng thượng mới giao lại Phụng Ân cho nàng? Còn có lần trước Hoàng thượng làm sao có thể điều tra được cung nữ kia qua lui đến Thượng Cung Cục? Chỉ đơn giản là tìm một thể thân, mà còn lại là người của nàng!

Vì Thục phi là người chủ mưu nên muốn kéo thêm nàng xuống nước cho nhẹ tội? Nhưng mà không đúng, Thục phi nàng ta chưa bao giờ làm chuyện gì mà để lại manh mối cho An Thuận dễ dàng tra ra trong một thời gian ngắn như thế! Giả như vụ này không phải do Thục Phi vậy thì do ai?

Ai là hung thủ phía sau bức màn... Việc nàng ta làm Hoàng thượng có biết không?

“Mời nương nương nhận Phụng Ân” An Thuận lên tiếng kéo Hoàng hậu ra khỏi dòng suy nghĩ.

Hoàng hậu nhận Phụng Ân từ tay tiểu thái giám rồi giao lại cho Tú Nhi đem cất.

“Phiền An Thuận công công rồi” Hoàng Hậu khách sáo, phất tay bảo người thưởng bạc cho An Thuận

“Nô tài không dám, nô tài cáo lui” An Thuận xin cáo lui. Truyền chỉ xong rồi hần phải về phục mệnh thôi.

“Công công đi thông thả” Tiểu cung nữ tiễn An Thuận.

*****

Đêm Chiêu Dương Cung

“Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng” Hoàng Hậu hành lễ với Cung Thiên Phong.

“Hoàng hậu miễn lễ” Cung Thiên Phong đỡ cánh tay Hoàng hậu.

Hết hạn cấm túc Hoàng Thượng liền đến Chiêu Dương Cung của Hoàng Hậu... Qua vài ngày Chiêu Dương Cung liền truyền thái y sau Hoàng hậu có Phụng Ý nói thân thể không khỏe đóng cửa tịnh dưỡng Cẩm Tú Đẳng giao lại cho Thục Phi, Đức phi. Lục Phi cùng Hạ Chiêu nghi, Trần Chiêu Nghi cùng giúp đỡ.

Đào Cư Viên

Tử Vân kéo kéo áo choàng nghe tin tức Nguyệt Ngôn thông báo.

Hậu Cung này sau Cẩm Tú Đẳng sẽ có sự thay đổi lớn đây! Hoàng Thượng thật sự giao cho bọn Thục phi làm chủ Cẩm Tú Đẳng nhưng tại sao lại không tự mình hạ chỉ? Hoàng hậu sao lại qua mấy ngày mà lại tự mình hạ ý chỉ?

Hoàng Hậu, nàng ta nhận ra điều gì đó nên tự rút ra khỏi vũng bùn này? Ngẫm lại ở đây Hoàng hậu là người có thể đứng vững trên hậu vị con nàng ta cũng thích hợp làm người thừa kế! Hay Cung Thiên Phong hần cũng nhận ra điểm này nên mới nói Hoàng hậu rút ra?

Xem ra vợ của Cung Thiên Phong không phải người nào cũng vô dụng đối với hần nhĩ! Cũng tương đối có giá trị lợi dụng đó chứ!

Được rồi Cẩm Tú Đẳng thật mong chờ nha~ Không lúc đó sẽ có vở kịch nào đặt sắc nữa đây?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Cẩm Tú Đăng*

(*um Cẩm Tú Đăng mình đặt là một cái tên khác cho tết Trung Thu nha~ đặt cho nó lạ í mà ~ ahhihi)

Ăn nốt mẩu điểm tâm cuối cùng Từ Vân đứng lên thay xiêm y “Tiểu Ngôn, tiểu Y hai muội cũng ăn no đi nha”

“Nương nương không phải chút nữa sẽ thiết yến sao?” Điệp Y ngẩn đầu hỏi.

“Hay là tỷ tỷ sợ đồ ăn ở đó có độc? Yên tâm có muội ở sẽ không thành vấn đề!” Nguyệt Ngôn vỗ ngực cam đoan.

Từ Vân chọn y phục ngược mắt hỏi “Không đồ ăn thì không có độc, nhưng có một màn hấp dẫn! Tỷ hỏi muội giữa kịch và thức ăn trên yến muội muốn cái nào?”

“A! tất nhiên là kịch nha~ nhưng mà xem kịch mà không ăn thì thiếu thiếu” Nguyệt Ngôn nhăn mày.

“Thế thì ăn đi, ukm tìm thứ gì gói ít hạt dưa, ô mai đem theo đi” Nói xong nàng tiếp tục chọn y phục.

Cái nào đây, màu hồng thì tầm thường quá, màu trắng thì không hợp lễ màu xanh thì chắc sẽ đụng hàng với đám phi tần giả thanh cao kia.

Lựa đi lựa mãi vẫn không có cái nào hợp ý nàng cả, haiz hoàng cung này...

Nhìn thấy Từ Vân liếc qua liếc lại xiêm y trên giá Điệp Y liền biết là không có cái nào hợp với nàng liền lên tiếng “Tỷ tỷ không thích những bộ váy này?”

“Um không cái nào hợp ý tỷ, thật là hoàng cung này không có gì ngoài điều kiện mà cả một bộ váy áo hợp ý ta” Nhíu mày Từ Vân cần nhân.

“Thế à, nàng thử bộ này xem có hợp ý?” Cung Thiên Phong từ bên ngoài đi vào mỉm cười liếc nhìn nàng chê bao hoàng cung của hấn.

“Thần thiếp, nô tì tham kiến hoàng thượng” Từ Vân dẫn đầu hành lễ.

“Ái phi miễn lễ, nào nào nàng mau thử xem có vừa ý?” Cung Thiên Phong tự nhiên đặt tay lên eo nàng đi vào trong.

Từ Vân như thói quen liền tựa người vào hấn, tự nhiên một cách thân thuộc.

An Thuận ra hiệu mọi người lui xuống, hấn không biết là vô tình hay hữu ý mà thốt lên “Hoàng thượng sắp đến giờ rồi ạ!”

Vào đến phòng Cung Thiên Phong cũng chẳng có ý định buông tay khỏi chiếc eo không xương của nàng, hấn khẽ xiết vòng eo kéo nàng đến bên ghế quý phi ngồi xuống.

Từ Vân cảm nhận được cái xiết kia nhưng nàng không quan tâm, nàng cũng thích cảm giác này, người Cung Thiên Phong rất ấm.

Ngồi xuống nàng liền mở tấm lụa đỏ trên khay ra, đập vào mắt nàng là bộ váy màu trắng non, tay áo có những hoa văn chìm được thêu tinh tế bằng chỉ tơ bạc, không sơ xài, không dung tục thanh cao nhưng cũng có gì đó dịu dàng chân thật. Tốt vừa vặn hợp ý nàng đơn giản nhưng có nét đẹp riêng.

Kế bên còn có một đôi hài cùng màu nhưng lớp ló có những đóa hoa thược dược kiêu diễm! Hoàn hảo!

Từ Vân mãi mê nhìn ngắm mà không cảm giác được mình đang ngồi trong lòng ai đó!

Nhìn mỹ nhân trong lòng Cung Thiên Phong rất vui, hấn biết mấy bộ trong cung kia làm sao xứng với vẻ đẹp của nàng nên hấn đã đặt biệt chuẩn bị cho nàng.

Hấn cũng nên ban thưởng cho thợ may kia coi như hấn ta gián tiếp giúp hấn gần gũi nàng hơn có được niềm vui của mỹ nhân.

“Nào ngắm bấy nhiêu được rồi nàng mau mau vào thay đi” Dù hấn rất thích cảm giác kia nhưng Cẩm Tú Đăng không thể chậm trễ đại cục lắm trọng.

Hấn mau chóng giải quyết mọi chuyện rồi sẽ cùng nàng sau vậy, thời gian còn nhiều.

*****

Ngự Hoa Viên

Mọi người gần như đã tề tụ đông đủ, ngoài Hoàng Hậu đóng cửa dưỡng bệnh kia vèn vèn thiếu mất Cung Thiên Phong và Từ Vân.

“Hoàng thượng giá lâm, Trân Chiêu Nghi giá đáo” Từ Vân cùng Cung Thiên Phong sánh vai đi vào đại sảnh.

“Vi thần, Thần thiếp, nô tỳ nô tài tham kiến hoàng thượng hoàng thượng vạn tuế vạn vạn tuế”

“Mọi người miễn lễ, nào hôm nay mọi người cứ thoải mái, Cẩm Tú Đăng bắt đầu được rồi”

Tiếng nhạc vang lên màn ca múa bắt đầu. Điệu múa rất hay nhưng ở đây có mấy người thật lòng thưởng thức?

Nhà nhĩ ngồi cạnh Cung Uyển Như Từ Vân thưởng thức điệu múa kia rất chuyên tâm!

“Từ Vân tỷ tỷ Cẩm Tú Đẳng năm nay thật đẹp, có tỷ cũng rất vui” Cung Uyển Như vui vẻ nói.

“Um cũng vui thật, nhưng không thú vị bằng nhân gian” Từ Vân nhìn vũ cơ đáp.

“Cẩm Tú Đẳng nói nhân gian rất thú vị sao?” Cung Uyển Như ngơ ngê hỏi.

“Um rất thú vị” Từ Vân khẳng định.

“Thế có cơ hội tỷ dẫn muội đi xem nhé?” Cung Uyển Như hứng thú nói.

“Được” Từ Vân hứa. Nhưng mà Uyển Như sau hôm nay không biết ta còn cơ hội dẫn muội đi xem không nữa, đành thất hứa với muội vậy.

“Ha ha ha ầm áp thật, hoàng thượng người hãy cố gắng tận hưởng Cẩm Tú Đẳng cuối cùng của mình đi” Không khí ầm áp bỗng đình trệ, mọi người nhìn theo phía phát ra tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Mọi ánh mắt đổ dồn vào nơi phát ra tiếng nói, âm nhạc im bật, mọi hoạt động đều ngừng lại cứ như cỗ máy bị hết pin.

Địch Hệ Danh, thân mang giáp, bên hông đeo bảo kiếm, tay còn cầm ấn soái. Dáng vẻ phong trần nhìn có vẻ đã đi đường dài mệt mỏi, nhưng vội vã vào yết kiến!

“Thì ra là Địch Tướng Quân, người đúng là làm cho trẫm kinh ngạc, nào vất vả rồi vào ngồi xuống uống ngụm trà đã” Cung Thiên Phong giả ngây như chưa nghe những lời nói vừa rồi của Địch Hệ Danh

Địch Hệ Danh như rất nghe lời gật đầu đi đến bàn, tuyệt nhiên bỏ qua lễ quân thần.

Cung Thiên Phong cũng không oán trách một lời còn nhiệt tình vs ông ta: " Dọn Yến cho Địch Tướng Quân"

Yến Tiệc lại bắt đầu như chưa có chuyện gì xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Tác Với Đế Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.